

Nova naročnina

Kdor je plačal list pred 1. aprilom 1954, ima plačanega za vse leto. Od 1. aprila stane list mesečno 4.— šil. in za 1. 1954 45.— šil. Naročnina za inozemstvo 4.— USA-dolarje, posamezna številka 1.— šil.

Maš tednik

Kronika

kulturno-politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

6. leto / Številka 13

V Celovcu, dne 1. aprila 1954

Cena 1 šiling

Kupi

tudi

Ti

predvsem

pa

inserteru

540-letnica zadnjega ustoličenja na Gosposvetskem polju

16. marca je obhajala slovenska zgodovina 540-letnico enega največjih obredov slovenske državnosti, ko je bil zadnjič na Gosposvetskem polju ustoličen koroški vojvoda Ernest Železni po slovenskem obredu in to na prestolu, ki naj v zgodovini vedno dokazuje, kako so knezi prejeli svoje vladarske pravice iz rok slovenskega kmeta, predstavnika suverenosti slovenskega ljudstva na Koroškem. Prav je, da ne gremo mimo tega, ko že molčijo tisti, ki so se odpovedali zemlji, na kateri še vojvodski prestol stoji.

Na nedeljo 16. marca 1414 so bili vsi položni plemiči poklicani h Krnskemu gradu, kamor je prišel tudi vojvoda s svojim dvorom. Od vseh strani se je zbralo kmečko ljudstvo. Ernesta je ustoličil kmet, knez Jurij Schatter. Dobil je zate od njega popolno oprostitev vseh davkov za svoji posestvi v Pokrčah in Blažnji vasi. Ernestov sin je opustil ta starodavni običaj in so potem ustoličevali v celovski mestni hiši, toda kmeta-kneza in stanov ni prikršjal v njihovih pravicah in svoboščinah.

Kakšen je bil obred ustoličenja? Na dan umeščenja je sedel na knežji kamen na Krnskem gradu svobodni kmet. Ob njem so neštete množice ljudstva pričakovale novega vojvoda. Ta se je bližal slavnostno napravljen, s sijajnim spremstvom, a predno je prišel do kmeta, je moral odložiti slavnostno obleko in obleči preprosto kmečko: suknjo, hlače, plašč iz sivga suknja, trde kmečke čevlje in siv klobuk. V levo je vzel palico, z desno pa peljal lisastega vola in kobilu, ki se nista bila vprežena. Ko ga je kmet zagledal, je vprašal v slovenskem jeziku: „Kdo je tisti, ki se tamkaj približuje?“ Ljudstvo mu odgovori: „Deželni knez je.“ Dalje vpraša kmet: „Ali je pravičen sodnik? Ali mu je mar blagor domovine? Ali je svobodnega stanu? Ali je čistilec in varuh vere?“ Ljudstvo mu odgovori: „Je in bode vedno.“ Kmet zopet vpraša: „S kakšno pravico me more pregnati s tega sedeža?“ Ljudstvo odgovori: „Odkupil ti ga bo s 60 vinarji, z lisastimi živalmi, z obleko, ki jo ima in hišo ti bo oprostil vseh davkov.“ Nato je kmet kneza lahko udaril na lice, vzel vola in kobilu in se umačnil s kamna. Knez je sedel nanj, mahnil z mečem na vse štiri strani in obljubil, da hoče biti pravičen sodnik. Potem je še iz kmečkega klobuka izpil požirek vode v znamenje treznosti in zadovoljnosti.

Ko so bili Slovenci že kristjani, je šel knez z vsem spremstvom čez polje v gosposvetsko cerkev k slovesni maši. Šele nato je knez slekel kmečko obleko in oblekel knežjo in sedel k obedu. Popoldne pa je šel k vojvodskemu prestolu in sedel nanj, sprejel poklon gospode in ljudstva, delil milosti, potrjeval stare pravice, poslušal prošnje in pritožbe in razsojal prepire.

Tudi pozneje, ko se je dežela že precej ponemčila, je veljal koroški vojvoda pred javnostjo za slovenskega kneza. Prisegel je v slovenskem jeziku, bil s slovenskim obredom umeščen in v slovesnem sprevedu v cerkev je ljudstvo prepevalo v slovenskem jeziku, hvaleč Boga, da ima zopet varuha in vladarja. Tudi pred nemškimi cesarjem je nastopal vojvoda kot Slovenec. Ko opat Ivan iz Vetrinja opisuje obred, kakor se je vršil 1. 1286 ob umeščenju vojvode Majnarda, pravi: „Ako se je kdo v navzočnosti cesarjevi pritožil čez vojvoda, je bil ta dolžan zagovarjati se le v slovenskem in nobenem drugem jeziku.“ Tudi Silvij Piccolomini, poznejši papež Pij II. piše, da je vojvoda, kadar je vprico cesarja vršil svojo oblast, razsojeval le v slovenskem jeziku.

Ob tej obletnici iz naše zgodovine, na katero smo lahko ponosni, bi lahko vprašali: kdo ima večjo pravico do te zemlje, kdo je bolj domovini zvest: ali slov. kmet, ki že nad tisoč let živi na tej zemlji in jo obdeluje in govori v tem jeziku, ali kak zagrižen tujec, ki se je priselil na Koroško?!

Prednja Azija in severna Afrika sta nemirna dela sveta, ki lahko spremenita celoten položaj ob obalah Sredozemskega morja.

Pred skoraj dvema letoma so se vojaški krogi polastili politične oblasti in general Nagib si je pridobil med ljudstvom brez dvoma precejšnje simpatije. Nameravana in deloma izvedena agrarna reforma, načrtno delo za združitve Sudana z Egiptom ter vrsta ukrepov proti angleškemu vplivu ob Sueškem prekopu, so napravili generala popularnega. Boj proti korupciji v državni upravi, razpust vseh bivših političnih strank in aretacija strank, predstavnikov, so bili mogočni koraki, ki naj bi utrdili položaj vojaške vlade. To utrjevanje režima je bilo tudi vidno, dokler je vladalo v „Revolucijskem svetu“ soglasje, dokler so vojaški krogi v polni meri podpirali moč Nagiba. Kakor hitro pa se je pojavil Nagibov konkurent Nasser in je čez noč Nagiba celo odstavil, ga po 48 urah zopet postavil za državnega predsednika, sam pa postal ministrijski predsednik, se je pokazala v režimu tako huda razpoka, da je bilo pričakovati novih preobratov.

V Egiptu vre

Le kratko časa sta držala ta dva vojaka skupno za državno krmilo, zopet se je pojavilo nesoglasje, ki je imelo ali ima še hujše posledice za vso državo. Nasserja so predhodno zaprli, Nagib je odredil razpust „Revolucionarnega sveta“, iz zaporov so prišli vsi bivši politični voditelji in Nagib je napovedal vrnitev k stari obliki strank in „demokraciji“.

Tej Nagibovi odredbi se je vojaščina uprla. Priključili so se v veliki meri tudi delavci, ki odklanjajo staro izžemanje in izkoriščanje. Demonstracija sledi demonstraciji, policija strelja, vojaščina patrolira in po vseh mestih vlada velika zmeda, ker nihče ne ve v katero smer se bo politični razvoj zasakal. Vladni ukrepi si iz dneva v dan nasprotujejo.

V velikem se kažeta dve struji, ki si zaenkrat stojita nasproti. Vojaščina in delavci na eni strani, vse bivše politične organizacije in moslemska bratovščina na drugi strani. V koliko pa so si ti dve skupini v sebi edini pa se ne da presoditi in bomo mogli govoriti o tem vprašanju šele potem, ko bo ena ali druga skupina zmagala in šla na delo. V delu se bo šele pokazala trdnost in enotnost.

Perne - jugoslovanski konzulat

Politično zastopstvo FLRJ v Celovcu je sklicalo za dne 30. 3. 1954 časnikarsko konferenco v zadevi aretirane Alojzija Perneta.

Prvič je bilo povabljen tudi uredništvo našega lista. G. ataše Šamec Milan je odgovarjal na vprašanja, katera so časnikarji stavili v tej zvezi.

Na vprašanje, zakaj Jugoslavija ni zahtevala od avstrijske vlade izročitve Alojzija Perneta, je gospod ataše odgovoril, da smatra Jugoslavija g. Perneta za jugoslovanskega in ne za avstrijskega državljanca, ker je treba za zbrisanje jugoslovanskega državljanstva posebne prošnje. Sicer je pa ataše izrečno poudaril, da mu ni znano, ali je Perne v „belogardizmu“ omenjen oziroma, če so zahtevali od Avstrije, da ga izroči. G. ataše je celo trdil, da jugoslovanskim oblastem ni bilo znano, da živi g. Perne na Koroškem!

V tej zvezi je treba naglasiti, da po jugoslovanskem gledanju pridobitev avstrijskega državljanstva še nima za posledico izgube jugoslovanskega, tudi ne v slučaju, da je dotična oseba zgubila v Jugoslaviji vse premoženje.

Glede potovanja v Jugoslavijo je treba naglasiti, da je možna dvojna vrsta dovoljenja.

1. Vizum na avstrijskem potnem listu, ki ga izstavijo šele potem, če je na prošnjo

prišlo dovoljenje iz Jugoslavije. Vsem, ki imajo ta vizum, je dana tudi garancija, da bodo neovirano potovali in se vrnili.

2. Vizum za turiste. Ta vizum se izstavi sicer imensko za vso skupino na podlagi od vsakega posameznika izpolnjenih formularjev. Če so formularji pravilno in resnično izpolnjeni, bo dotična oseba ali dobila dovoljenje za potovanje ali pa bo odklonjena. V slučaju g. Perneta je g. ataše Šamec Milan trdil, da Perne na svojem formularju ni vpisal resničnih podatkov.

Dodali bi še, da je za izbris jugoslovanskega državljanstva potrebna posebna prošnja in tudi posebna taksa, ki znaša 12.000 dinarjev, to je približno 1100 šilingov. Na posebno prošnjo in ubožno spričevalo občine vsoto znižajo največ za 90 odstotkov.

Ne oziraje se na slučaj g. Perneta je bila tiskovna konferenca v toliko pozitivna, da je razjasnila, pod katerimi pogoji bivši jugoslovanski državljanji dobijo potna dovoljenja v Jugoslavijo. Seve velja vse to samo za normalne zemljane. Kdor pa ima boljše zveze, bo tudi lažje in ceneje prišel do potnih dovoljenj.

Ob zaključku lista je javilo avstrijsko poslanstvo iz Beograda, da so pristojne jugoslovanske oblasti sporočile, da bo g. Alojzij Perne izpuščen in postavljen na avstrijsko mejo.

Prezident Heuß je podpisal

Predsednik Zapadne Nemčije je minuli ponedeljek podpisal pogodbo, ki je bila sklenjena že maja 1952 v Bonnu in Parizu med Zapadno Nemčijo in tremi zapadnimi velesilami. Pogodbo o evropski obrambni zvezi je podpisalo šest držav in sicer Francija, Italija, Holandska, Belgija, Luksemburg in Zapadna Nemčija. Seve postane pogodba šele veljavna, ko bo odobrena od vseh parlamentov in podpisana od državnih predsednikov ter tudi objavljena.

Do sedaj je pogodba postala polnomočna le v Holandski in s podpisom nemškega državnega predsednika tudi v Zapadni Nemčiji. Belgija je sicer v svojih poslanskih zbornicah tudi pogodbo odobrila, vendar še ta ni bila objavljena. V Franciji pa se vsa notranja in tudi zunanja politika suče okoli tega vprašanja. Tudi v Italiji bo to vprašanje v kratkem na dnevnem redu parlamenta, saj tako sta se dogovorila nemški

kancler dr. Adenauer in italijanski ministrijski predsednik Scelba ob priliki Adenauerjevega obiska v Rimu 26. in 27. marca t. l.

Rusija je zapadne države zopet prehitela s politično jako važnim ukrepom, po katerem nudi Vzhodni Nemčiji popolno državno suverenost. Ta ruski korak seve tudi za zapadne države sili do podobnih ukrepov za Zapadno Nemčijo. In že je ameriški visoki komisar za Zapadno Nemčijo najavil, da bo dobila prav kmalu vse pravice svobodne države. Britanski zunanji minister Eden pa je bil v spodnji zbornici bolj previden, ko je odgovarjal na vprašanje nekega poslanca in tam odklonil dokončno stališče.

Veljavna in obvezna pa bo postala ta pogodba šele potem, ko bo odobrena od vseh držav in tu bosta morali verjetno tako Velika Britanija kakor tudi Amerika prevzeti še bistvene obveznosti do Zapadne Evrope.

KRATKE VESTI

Uprava avstrijskih železnic javlja, da bodo na železnicah prevažali otroke v spremstvu odraslih do starosti šestih let brezplačno. Do sedaj je veljala ta ugodnost samo za otroke do 4. let. Otroci od polnega šestega pa do polnega 14. leta bodo plačali polovico prevoznih stroškov.

Koroški Rdeči križ je imel svoj občni zbor, kjer so ugotovili zasluge te velike človečanske ustanove v deželi. Rdeči križ razpolaga s šestimi rešilnimi vozovi. Ti vozovi so v letu 1953 prevozili 181.012 km. 5899 voženj je bilo podnevi in 1782 ponoči. 7292 bolnikov so s temi vozovi prepeljali v bolnice in v teh bolniških vozovih je bilo med vožnjo tudi 32 porodov.

Za sto šilingov dobite 16, 39 do 16, 41 švicarskih frankov, za USA dolar pa 25,70 šilingov.

V Avstriji je 1.625.329 javljenih lastnikov radio-aparatur, ki plačajo tudi predpisane pristojbine. Na Koroško odpade 83.960 oseb, ki so lastniki radio-aparatur.

Urad za zasedbene stroške na Koroškem je bil s 1. marcem ukinjen in je vsa dela prevzela deželna finančna direkcija v Celovcu.

Institut za gospodarska vprašanja v Avstriji javlja, da obstoja nevarnost za stabilnost cen, ker so 1. marca dvignili cene papirju in na drugi strani tudi delavski sindikati zahtevajo povišanje plač.

Pri Vatikanu je zastopanih 44 držav in sicer 23 po veleposlanikih, 18 po poslanikih in ena po poslovodnem predstavniku. Sedaj je zastopana tudi Zapadna Nemčija.

Za slučaj, da se zdravstveno stanje sv. očeta ne izboljša bistveno, bodo odpovedane vse za 29. majnik predvidene slavnosti proglašenja papeža Pija X. k svetnikom.

V Dornbirnu na Predarlškem je umrl 14. marca v svojem osemdesetem letu prelat dr. Karl Drexel, znan po svoji knjigi iz ruskega ujetništva v prvi svetovni vojni, kjer je prebil 6 let in se tudi kot zadnji vrnil po prestani komunistični revoluciji.

G. deželni glavar je nastopil tritedenski bolezenski dopust. Njega zastopata namestnika glavarja g. Kraßnig in poslanec Ebner.

Avstrijski izvozniki v Turčijo imajo težave, ker za svoje blago ne dobijo prej nakazane denarja, čeprav je plačilni rok potekel.

Tudi železnice Zapadne Nemčije izkazujejo primanjkljaj in sicer za leto 1954 v proračunu v višini 794 milijonov nemških mark.

Produkcija šivalnih strojev tudi v Avstriji narašča. Tri tovarne in sicer na Dunaju, v Linzu in Kematen-u proizvajajo šivalne stroje vseh velikosti in vseh vrst.

Nemški general Kesselring se mudi na odhodu v Avstriji in med drugim tudi na Štajerskem. Tam je posetil deželnega glavarja in mu dal zagotovilo, da je njegovo potovanje privatnega značaja in služi le odhodu.

Zemlja se suče okoli sonca in sicer s hitrostjo tridesetih kilometrov v sekundi. Če bi mogli potovati s tako brzino, bi prišli iz Evrope v Ameriko v dveh minutah.

Sedaj se bo vršil teden propagande za povišanje potrošnje sira v vsej Avstriji. Spomladi je pričakovati povišanje produkcije mleka in tako je treba skrbeti tudi za to, da se presežek pravočasno porabi doma ali pa izvozi v druge države. Za izvoz prideta v poštev Italija in Zapadna Nemčija.

V delokrogu zvezne direkcije državnih železnic Beljak je bilo po vojni 70 mostov poškodovanih ali docela porušeni. Sedaj so dogradili zadnjega teh mostov in sicer pri postaji Tinje-Kamen.

Politični teden

Po svetu . . .

Politična razgibanost je vsa pomladanskega značaja. Razlika je samo v tem, da je cvetje na drevesih upanje na mir prav tako še premalo razvito kot je bilo ob vsaki pomladi, bolj značilno pa je, da so se močnejše odprle stare rane, politični gnojni vozli iz borbe med Vzhodom in Zahodom, da je pomladni veter iz političnih gred vzbudil in pognal v rast pač vse: dobre in slabe korenine, dobro in slabo seme.

V Evropi sicer nikjer ne gori, toda v Evropi bi bilo mogoče gasiti ognje tudi drugod po svetu. Tako bo n. pr. o vojni v Indokini odločevala konferenca v Ženevi, na katero se oba glavna protiigralka dobro pripravljata. Medtem ko se srditi boji za važno francosko vojaško oporišče Dien Bien Phu nadaljujejo in izgleda, da bo Francozom uspelo ohraniti to važno oporišče, so v Washingtonu diplomatsko-vojaška posvetovanja med Amerikanci in Francozi. Francozi žele praktično, materialno vojaško pomoč, Amerikanci bi to v večji meri nudili, če bi se Francozi obvezali za učinkovitejši diplomatsko pomoč predvsem v Evropi.

Razgovorov o vojaškem položaju v Indokini med Francozi in Amerikanci ne gre podcenjevati, saj jih vodijo šefi generalnih štabov in jim predsedujeta Eisenhower in zunanji minister Dulles. V resnici ne gre za nekaj več tankov ali letal za Indokino, gre za več. Gre za generalno odločitev, ali naj vroča vojna med Vzhodom in Zahodom najde novo torišče v Indokini, naj bi na tej drugi izdaji Koreje Francija hočeš nočeš in iz prestižnih razlogov postala nosilec, zastavonoša borbe proti azijskemu komunizmu, k čemur je nekako bila prisiljena tudi Južna Koreja, ali ne? Pri washingtonskih razgovorih gre na vsak način za načelne stvari. Francija ve, da bi z izgubljenjo vojno v Indokini postala sila tretjega ali četrtega reda. Indokini bi sledil v določenem času Maroko, potem Tunis. Francija bi prenehala spriči teh izgub biti veselila. Vojno v Indokini more pa končati če ne zmagovito, vsaj častno, samo z ameriško vojaško pomočjo. V naslednjih dneh pričakujejo novo uporniško ofenzivo in od poteka te bitke bo odločen za nekaj časa vojaški položaj, medtem ko bo politična plat washingtonskih razgovorov nam šele ob ženevski konferenci bolj razumljiva.

Položaj okrog Vietminha (Indokine) je toliko bolj zanimiv, ker mnogi politični komentatorji trde, da je komunistična Kitajska dala razumeti Sovjetski zvezi, da smatra Indokineško zadevo kot svoje interesno sfero in da bi ji bila nezaželena kaka sovjetska vojaška posredna intervencija (kot na Koreji). Povsem iz trte izvitto to ne bo, saj je znano, da je že v severnokorejski vladi prišlo do nesoglasij in obračunavanja med pristaši Moskve in Pekinga.

Težka pot do evropske obrambne skupnosti

Ko je bil nemški kancler Adenauer v Parizu, so poročila govorila, da je prišlo pravzaprav do soglasja med obema državama glede Posarja. S tem bi bil izpolnjen najvažnejši francoski pogoj za ratificiranje evropske obrambne pogodbe. Nesoglasje pa vendarle ni tako, da bi ga ne bilo mogoče na morebitnem prihodnjem sestanku izravnavati. Francozi zahtevajo ohranitev francoskopolosarske carinske unije tudi v bodoči Pan-evropi, katere člen naj bi bilo Posarje. Nemci soglašajo s tem, toda pravijo, da mora najprej priti do take zveze evropskih držav. Naslednja dva pogoja Francije sta vojaškega značaja, ker zahtevata, da Amerika in Anglija obdržita svoje čete v Evropi radi morebitne nemške nevarnosti. Pod temi pogoji bi francoska vlada predlagala parlamentu sprejem določbe pogodbe o evropski obrambni skupnosti, oz. njeno ratifikacijo. Medtem je angleška vlada že izjavila, da je pripravljena pustiti v Evropi del svojih čet, ki bi bile podrejene glavnemu komandi skupne evropske armade. V njenem generalnem štabu bi angleški častniki bili stalno zastopani.

Medtem pa je Sovjetska zveza izdala nekaj odločb, ki dajejo vzhodno-nemški vladi značaj nekakšne suverenosti, oz. samostojnosti predvsem v zunanje-političnem oziru. Ta sklep je gotovo bolj diplomatsko-političnega značaja, ker se položaj Vzhodne Nemčije praktično ne bo spremenil. — Posledica te poteze pa je bila, da je ameriški visoki komisar v Zapadni Nemčiji pohitel z izjavo, da bo zasedba zapadne Nemčije kmalu prenehala in da bodo tri zapadne sile sklenile z Zahodno Nemčijo takozvano

„generalno mirovno pogodbo“ tudi v slučaju, če bi Francozi še ne bili sprejeli Evropske obrambne pogodbe.

Pri vsem tem pa se politični položaj bolj zamotava kot odmotava, ker je skoraj istovrstno pa zavezniški visoki komisarjat za Zahodno Nemčijo sklenil, da bo zapadno-nemška vlada mogla uresničiti svoje sklepe glede mobilizacije, ki sta jih sprejela že oba parlamenta, šele takrat, ko bo evropska obrambna pogodba povsod ratificirana, to se pravi: kadar bodo Francozi soglašali.

In domači nasprotniki te pogodbe v Franciji so še vedno tako močni, da si francoska vlada tega ne upa predložiti parlamentu in je že dvakrat odložila.

Sovjetski protesti v Ankari, pri pakistanski in iraški vladi radi medsebojnih vojaških pogodb, katerim botruje Amerika, niso pri teh državah vzbudili posebnega zanimanja, pač pa so veter v jadra tistim francoskim političnim strujam, ki svare pred vstopom v vojaško zvezo evropske obrambne skupnosti. Da bi te struje podprla, je sovjetska vlada poslala francoski vladi nekako zagotovilo, da želi sovjetska vlada v Evropi le miru in da moreta Vzhod in Zahod drug ob drugem mirno živeti.

. . . in pri nas v Avstriji

Kakor smo že poročali, so cene papirju s 1. aprilom povišane. Vsi protesti zveze avstrijskih založnikov listov in tudi zvezne vlade niso nič zalegli. Tovarne papirja so kartelirane, to se pravi, med seboj povezane tako, da skupno diktirajo cene papirju takorekoč po mili volji. Povišanje cen papirju je prisililo vse založnike listov, da povišajo s prvim aprilom cene časopisov. Povišanje cen papirja pa ni zadelo samo časopisni papir, marveč papir vseh vrst, tako da obstaja možnost, da bo pričelo valovanje cen in med znova. Papir je v vsem gospodarstvu tako važen činitelj, da njegove cene ne morejo ostati brez posledic za druge dele gospodarstva. Na žalost smo tudi mi prisiljeni zaradi podražitve papirja povišati ceno listu, kar objavljamo na peti strani.

Korupcijski proces proti bivšemu ministru dr. Kraulandu se nadaljuje in postaja vedno bolj nepregleden. Proces traja že drugi mesec, kljub temu pa ni videti, kako se bo končal.

Godi se čudo, kaj?

V „Vestniku“ smo brali poročilo o občinskih volitvah 14. marca 1954. Po tistem poročilu so „napredne“ sile okoli „Vestnika“ in „Demokratske fronte delovnega ljudstva“ naravnost sijajno odrezale, črna reakcija in mračnjaki okoli Tischlerja so poraženi na vsej črti, saj so ja menda dobili le 11 mandatov na občinskih volitvah.

Če pa človek zasleduje poročila o volitvah županov v nemških listih in to predvsem v socialistični „Neue Zeit“ tam namreč pri vsaki občini naglašajo „Christliche Slowenen“, pa je zadeva le drugačna. Po vsem tem poročilo „Vestnika“ ne odgovarja resnici.

Če sedaj po volitvah tajnik „Demokratske fronte delovnega ljudstva“ pripoveduje svojemu krogu, da fronta ne bo več šla na volitve, da se bodo kar rajše vključili v nem-

Tito and Goliath

V oceno smo dobili nemški prevod gornje knjige, katero je napisal ameriški diplomat Hamilton Fish Armstrong.

Knjiga skuša odkriti marsikatero ozadje raznih čistk v komunistični stranki v Rusiji in vzhodnih komunističnih državah in razlaga ta razvoj predvsem za dobo, ko je leta 1948 prišlo do spora nad Stalinom in Titom.

Zanimivi so predvsem oni deli knjige, ki razlagajo razvoj prilik na Kitajskem in kitajsko revolucijo. To revolucijo je celo vodja kitajskih komunistov označil kot revolucijo delavcev, kmetov, malomeščanov in naprednih kapitalistov. Kitajskih razmer ne moremo meriti ne z rusko in tudi ne s kako drugo mero političnih dogajanj, ker je pač razmerje med številom industrijskega delavstva in celotnim prebivalstvom vse drugo. Tam imamo na eni strani 450 milijonov ljudi in samo 7 do 8 milijonov industrijskega proletariata.

Ko sta 14. februarja 1950 v Moskvi podpisala Stalin in za Kitajsko Mao Tse Tung pogodbo, je kitajski narod pričakoval žita in kritja vsakodnevnih potrebščin, ker je

Na Dunaju so se zbrali zastopniki evropske mladine k posvetovanju. Ta posvetovanja so se vršila od sobote, dne 27. marca, do torška, dne 30. 3. 1954. Zastopana je bila mladina iz 15 držav, ki pripadajo Evropskemu svetu in tudi mladina iz Švice, Finske in Avstrije. Otvoritve seje se je udeležila skoraj vsa vlada s prezidentom Körnerjem in kanclerjem Raabom na čelu. Državni predsednik dr. Körner je v svojem pozdravnem nagovoru poudaril, da je napreden nauk zgodovine, ki pripisuje tistemu največje junaštvo, ki je razbil največ glav. V resnici pa so evropske vojne slabile po vrsti vse narode in tako škodovala vse evropske skupnosti. Kancler Raab je v svojem govoru naglasil, da je Dunaj najprimernejši kraj takega zborovanja, ker je Dunaj že za časa monarhije bil kulturno in politično zbirališče mladine številnih narodov monarhije same. Kancler je dejal, da Avstrija ne namerava nobene vojaške povezave, pač pa je gospodarsko in politično bistven del Evrope in se iz tega evropskega življenja ne more in tudi neče izključiti. Novo Evropo bo gradila mladina, ker bo ona prinesla v to narodno skupnost tudi novih misli sožitja narodov.

Najmočnejša skupina tega evropskega mladinskega parlamenta je mladinska organizacija krščanskih strank v Evropi. Zastop-

Še nekaj k občinskim volitvam v Ledincah

Naslednje poročilo iz Ledinc je tako značilno za način „napredne“ politične borbe, da ga v celoti objavljamo. (Op. ured.)

Volitve so za nami. Zopet je prišel čas treznega razmišljanja. Tako umazane in zahrbtno gonje kot jo je uganjal „Vestnik“ pa niti naši najstarejši možakarji ne pomnijo.

Samo dve volilni skupini smo imeli in sicer „napredno“ SPOe in „reakcionarni“ „Gospodarski blok“. Na zadnji listi so si dovolili kandidirati na sigurnih mestih celo izseljenci. Na drugi listi pa je bila združena seveda poštena tovarišija od „Vestnika“ priporočenih kandidatov. Nosilec te liste je bil celo tako napreden, da je ob priliki predzadnjih volitev hotel pometati iz Ravšove gostilne že umrlega Jaka Reichmana z vsemi DF tovariši. Vsekakor je že tedaj dokazal demokratično pojmovanje pravic drugega naroda na Koroškem. Sedaj pa ga je „Vestnik“ priporočal za občinske volitve. Ti „Vestnikovi“ prijatelji že osem let gradijo gospodarstvo v občini in jim je konč-

sko stranko, potem verjetno o „zmagi“ le niso točno poročali.

Mi bi si dovolili le eno pripombo k vsej zmešnjavi in to bi bila misel ali vprašanje: „Bo li potem vsaj volilni bencin plačala nemška stranka, da ne bo šlo vse na račun slovenskega naroda?“ Tega bencina so Mercedes vozovi kar precej porabili za volitve, saj so „tovariši“ bili trajno na „rajži“, ko so pripravljali svojo „volilno zmago“, ki je tako popolna, da so se po izjavah tajnika ustrašili vsakega volilnega nastopa.

Mnenja smo, da je treba tudi v političnem gledanju nekoliko treznosti in presojanja in to vsaj tam, kjer imamo še zahodno demokracijo, da lahko vsak tudi s svojimi možgani misli in mu politična in tudi privatna pot ni „predpisana“.

pač bil po dolgotrajni meščanski vojni hud o izčrpan. Tega Rusija ni mogla dati, ker je sama nosila hude posledice druge svetovne vojne. V tej pogodbi pa je bilo tudi določeno, da vrne Rusija Kitajski veliko vojno pristanišče Port Arthur in vzhodno kitajsko železnico, tudi to se ni zgodilo. Po novih dogovorih, avgusta 1952, je Rusija predala sicer vzhodno kitajsko železnico mešani komisiji, tako je torej Kitajska lastnik, Rusija pa progro obvlada.

Sicer vodja kitajskih komunistov Mao Tse Tung ponovno naglašja, da mora tudi komunistična revolucija v prvi vrsti upoštevati nacionalne potrebe. Iz teh izjav Zapad sklepa, da je v Mao Tse Tungu pričakovati „Velikega Tita“, vendar ne smemo prezreti, da stoji v ozadju še Li Li San kot najzvestejši pristaš Moskve.

Knjiga nadalje poskuša prikazati vojaški strateški položaj, ki je nastal po odcepitvi Tita od Stalina leta 1948.

Knjiga v nemškem prevodu je izšla v založbi Welsmühl v Welsu, Zgornja Avstrija na 480 straneh in stane 98.— šil.

niki teh organizacij so se še tesneje povezali v odseku krščanskih demokratov Evrope.

V koroški politiki pa so bile volitve županov na prvem mestu. K temu vprašanju bomo v prihodnji številki zapisali načelne misli, ko bodo volitve docela končane. Marsikje je prišlo še v zadnjem trenutku do krajevnih iznenadenj. Na splošno pa smemo ugotoviti, da so povsod močnejši kandidati potegnili tehtnico na svojo stran in to celo tam, kjer je po volitvah, dne 14. marca, drugače izgledalo.

Drugi važni dogodek pa je bila otvoritev železniškega mostu čez Dravo pri postaji Tinje — Kamen. Zostavili so most in ne mostišče, to je bila tudi osnovna misel vseh govorov. Generalni direktor avstrijskih železnic Übelis se je svečanosti otvoritve udeležil. Razni govorniki so slikali potek gradnje in nakazovali tudi težave. V imenu dežele je govoril namestnik deželnega glavarja g. M. Kraßnig in pri tem naglasil, da je novi most zveza med deli dežele, da je namenjen gospodarskemu procvitu, da pa naj povezava tudi oba naroda, ki živita v deželi.

Svečanost samo pa je otvoril prezident železniške direkcije Beljak dvorni svetnik dr. Weiß.

no le uspelo, da so zabrisali na vseh javnih tablah zadnje sledove svoječasnih dvojezičnih napisov, ki jih je celo Hitler le utegnol do polovice zamazati. Sedaj pa so jih nadomestili z nemškimi napisi v gotici. Enako se godi pri vseh hišnih napisih. Ostali „Vestnikovi“ ljudski kandidati pa so nam že iz leta 1938 zelo dobro znani. Med njimi je bil tudi zastopan mož, ki je „orincal“ mravega junaka za časa „Osvobodilne borbe“ in je sedaj z navdušenjem raznašal Francijeve lepake, ki so ostudno napadali slovenske kandidate na gospodarski listi. Pregovor pravi: „Hudič žre v zadregi celo muhe“, tokrat pa sta jih žrla kar dva.

Gospodarska škoda „Vestnikovih“ prijateljev v naši občini pa se nikdar popraviti ne da. V svoji naprednosti so se namreč na vso moč trudili, da je bila prenešana glavna šola od nas v Malošče. Preje so sosedne občine plačevale šolnino nam, sedaj pa bomo morali plačevati mi drugim. Za napredno gospodarstvo je seve bolj koristen drag plot kakor dobra pot. S tem, da so „Vestnikovi“ tovariši podprli „tovarišijo“, so seve potrdili tudi vse protislovenske občinske ukrepe te skupine.

Če bi imeli tovariši okoli „Vestnika“ le košček poštenosti v sebi, tedaj ne bi napadali kandidatov izseljencev, ki imajo edini greh, da so namreč mislili po svoji pameti, oni so trpeli in delali za slovenstvo, tovariši okoli „Vestnika“ pa od slovenstva živijo. Le eno naj si tovariši dobro zapomnijo, naši kandidati niso Djilasovega kova, da bi padli pred napadi na kolena in si trkali na prsa, to so možje, ki se znajo za svojo stvar postaviti, ko so spoznali, da je pravilna.

Gotovo so tudi nekateri Slovenci nasledili „Vestnikovim“ lažem in so z vnmom volili listi, na kateri ni bilo niti enega zavednega Slovenca. Padli so s tem v hrbet domačinom. Kljub vsej „Vestnikovi“ gonji sta dva, do ušes nazadnjaška Slovenca, prišla v občinski odbor.

Pravilnost „Vestnikove“ poti pa naj presodijo koroški Slovenci sami. Sedaj res lahko tovariši okoli „Vestnika“ praznujejo „Sieg in deutscher Nacht“. Saj se je ta slavnost tudi vršila v zelo primernem lokalu.

„Vestniku“ je seve malo brige, kako se nam je godilo, saj je Franci doživel le košček katastrofe, ko so mu njegovi sedanji zavezniki narezali obroče na Mercedes-u, sicer pa so to zopet popravili na račun slovenskega naroda. Mi pa doživljamo podobno zopet in zopet, saj se niti kuharski tečaj ni mogel mirno končati po zaslugi sedanjih „Vestnikovih“ zaveznikov.

Velikemu petku pa sledi tudi velika noč. Tudi pri nas bo tako. Oblaki se bodo razšli. „Poštenjaki“ bodo zopet prihajali k zakletim „reakcionarjem“ po nasvete in ko bomo luščili sirk, se bomo razburkanih dni spominjali.

Sedaj, ko je zmagala „napredna“ linija, bomo potrpežljivo čakali na dvojezične napise in to vsaj tam, kjer so bili pred Hitlerjem; na obnovljenega sv. Florijana na Galskem domu in na dobre poti do vsake bajte, kakor so nam to za volitve obetali.

Če pa „Vestnik“ želi še kaka posebna pojasnila oziroma osebnih podatkov o svojih prijateljih, mu bomo tudi s tem postregli.

Kaj pravite

Skoro bi se človeku gnusilo, če pride v soboto v trg Železno Kaplo. Ravno tako tudi, če greš v okoliške grabne n. pr. v Lepeno. Tu srečaš mlada dekleta, dve ali tri v skupini. Kaj opazim pri teh dečlah? Za njimi se valj oblak tobakovega dima in razširja polno smradu po cigaretih čikih. Nič dosti boljše ni pri ženah-kmeticah. Žalostno dejstvo, toda resnično. One gotovo ne poznajo one stare pesmi, ki pravi:

Tobak je Bog ustvaril,
samo za moški stan;
tud' ženske ga kadijo,
katerih ni nič sram.

Ravno v Lepeni je več fantov, ki ne kadijo, kot pa deklet. One gotovo mislijo, da so na to njihovo početje lahko ponosne. Je pa ravno nasprotno. Sramovati bi se morale, da uganjajo nekaj, kar se za podeželske žene in dekleta ne spodobi. Enako je tudi pri pijaci.

Kje imajo starši oči, da vsega tega ne vidijo? Kako morejo pustiti, da se njihove hčere na ta način telesno in duševno zastrupljajo?

Kaj pravite?

Današnji dan

Odhaja s soncem za goré
naš stari gost, današnji dan;
pojo krilatci mu v slovo,
naš klic ustavlja ga zaman.

Potaplja v večni se zaton,
umira zadnji že odsev;
prepeva mu večerni zvon
ganljivo svoj pogrebni spev.

Danice svit ga je rodil,
okopal ga je v rosi hlad;
škrjanček zornice je pel,
obsipal ga je cvet livad.

Opoldne fantič čvrst in zal,
na ustnih mu je krožil smeh,
nobene sence ni se bal,
kar tema riše jih po tleh.

Za gore sonce je odšlo,
livade že odeva mrak,
ugaša dan in žarki mró —
za njimi roma naš korak.

Limbarski

Kdor pomaga drugim iz nadlog,
rad pomore njemu Bog.

J. S. Baar — Al. Nemec:

ZEMLJA IN LJUDJE

Roman

(62. nadaljevanje)

„Robček dalá sem krasan,
vtkala vanj sem tulipan.“

Zdaj se je godba naravnost razkačila. Kakor divje so vriskale gosli, bas se je hrupno razbrnel in dude so dražeče piskale, nad vsem tem pa se je v vratolomni višini smejal klarinet s tako dobrohotnim, ljubeznivim, otroškim smehom, da je to Cimburo navdalo z neizmernim veseljem. Te radosti ni mogel zadržati v sebi, ven, ven je morala iz njega, že je dvignil roko, zavriskal je, udaril s peto ob tla in se na mestu zavrtel.

Godba je dosegla svoje. Izvabila je Cimburo vesel vrisk, a ne izpusti ga še iz svojih čarobnih krogov. Zdaj se sporeja, utiša in se ubira, bas začne brniti v taktu, dude se ustopijo takoj za njim in krotijo gosli, za njimi mora tudi klarinet v tempo pa tudi Cimburove noge morajo v kolo! Toda ne same. „Kje je moja zvesta žena Marjanka?“ vprašujejo hrepeneče Cimburove oči. Glej tu stoji Marjanka z drugimi v krogu ob njem. Radosno, željno gleda nanj in, ko se obrne k njej ter razpne roke, mu sama pade v naročje. Cimburi vsi izkažejo čast in odstopijo, da se on in njegova zlata Marjanka sama vrtita v kolu.

„Tega nisem bil jaz kriv — ampak ta šmentana godba in pivo,“ se je pozneje izgovarjal Cimburo, ko ga je bilo nekam sram te slabosti, „pa kaj,“ je vselej zamahnil z roko. „lepo je pa le bilo.“ In še spomin na to mu je z nasmehom pozlatil lica.

Zborovanje slovenskih šolnikov

V nedeljo 14. t. m. so v novi šoli pri Sv. Ivanu zborovali slovenski šolniki treh strokovnih organizacij, ki so medsebojno svetovno nazorsko ločene.

Zborovanje je bilo dokaj dobro obiskano in posamezni govorniki so v podrobnostih orisali delo, ki so ga opravili v zadnjih letih in zlasti podčrtali vse napore, ki so jih organizacije storile predvsem proti očitnim kršitvam slovenskih šolskih koristi, odkar vedrijo in oblačijo na šolskem področju rimski poslanci. Pri tem so skoro soglasno ugotovili, da so jih oblasti tolažile v glavnem z obljubami ali pa s pristranskimi rešitvami.

V nadaljnjem so šolniki očrtali program svojega bodočega dela, ki bo obsegalo predvsem: uzakonjenje slovenskih šol in samostojna šolska uprava; končna ureditev položaja slovenskih šolnikov; uvedbo socialnega zavarovanja za vse svoje; čim intenzivnejšo pobudo za vpis slovenskih otrok v slovenske šole in javno odkrivanje tako uradnih kot zasebnih pritiskov na slovenske starše, katerim šolam naj izročajo svoje otroke; otvoritev nadaljnjih šol, tečajev in otroških vrtcev; skrb za boljše prostore in ustreznejšo opremo učilnic in zbirke.

To je vsekakor obširen program, katerega pa bi se na našem ozemlju morale pridružiti vse stranke in vse slovensko prebivalstvo z vsemi kulturnimi organizacijami, ne glede na politično pripadnost. Le s skupnimi močmi na tem področju, ki so se v preteklosti že izkazale za učinkovite, bomo tržaški Slovenci ta program tudi izpolnili. Slovenska šola je osnovni temelj slovenske bitnosti na tej zemlji in kdor vseh svojih

sil ne usmerja k utrditvi in poglobitvi slovenskega šolstva na Tržaškem, se sam odreka svojemu narodu.

Da bi Slovenci na Tržaškem ta program izpolnili, pa je nujno potrebno, da odstranimo s strpnostjo in medsebojnim razumevanjem tudi vse tiste morebitne razlike med šolniki, ki izvirajo iz diferenčnosti med primorskimi in celinskimi Slovenci, iz temperamentalnih oblikovanj in morda tudi iz različnih vzgojnih okolij.

Zborovanje šolnikov je dokazalo, da se tudi po treh tinnicah, ki vodijo k skupnemu cilju, lahko dosežejo veliki uspehi. Morda so ti uspehi še učinkovitejši, ker so v medsebojnim tekmovanju bolj razgibani kakor pa, če bi se vse tri organizacije združile in bi bila taka skupna ustanova neprestani cilj strankarskih spekulacij. Preteklost nas uči, da je na žalost v sedanjem vzdušju enotnosti zgolj orodje monopolističnih stremeljenj, ki jih zastopajo totalitaristične stranke.

Zelimo, da bi se taki sestanki nadaljevali in da bi slovenski šolniki in z njimi vsa slovenska javnost želi več uspehov.

Tako so zborovali in sklepali tržaški šolniki v skrbi za slovensko mladino. Ali se vam ne zdi, da se naši šolniki premalo ganemo? Kje je njihovo strokovno mnenje k vsej gonji proti dvojezični šoli? Ali bi ne bili ravno šolniki prvi poklicani, da spregovorijo? Na vseh vrstah šol imamo dosti slovenskih učiteljev in profesorjev, ki bi imeli nalogo, da se sestanejo in povedo tudi svoje mnenje. Ne moremo verjeti, da bi takega mnenja sploh ne imeli. — Čakamo! (Opomba uredništva.)

Pismo iz Kalifornije

(Nadaljevanje in konec.)

Ker izven doma nimam nobenih obveznosti, je čas, ki mi preostaja od dnevnih skrbi v službi, posvečen domu in otrokom. Marjetka je stara sedaj dve leti in pol, Andrejček dobro leto manj. Otroka sta vse skozi zdrava, se razvijata zelo dobro, telesno in duševno. S svojo otroško razposajenostjo polnita vrt in hišo. Vsak večer, ko pridem z dela, me že vsa nasmejana nestrpno čakata, da smo lahko spet skupaj. Seveda moram vsak večer tudi malo ponoreti z njima, tako da me včasih pošteno zdelata. Od doma in tudi redki prijatelji od tam sprašujejo, kako mala dva govorita. Nekateri tukajšnji znanci - Slovenci se nam čudijo, kako da ne govorimo z njimi angleško, kakšni nerazumni Amerikanci so pa nekako užaljeni (a so res redki), ker otrok ne učimo jezika njihove domovine. Naš odgovor je vsem enak in preprost: **Mi bomo z otroki in otroci z nami vedno govorili v materinem jeziku.** Če bomo ostali tukaj, je razumljivo, da se bodo otroci naučili govoriti

tudi angleško. Tega jezika se bodo mnogo hitreje in lažje naučili kot mi, „starešine“. Jaz osebno nimam niti najmanjše skrbi, da otroci ne bi znali govoriti angleško, preden bodo šli v šolo. Zavedam pa se, da se prav s šolo pričinja tozadevno najbolj kritična doba. Otrok se namreč začne navezovati na novo zemljo, okolje in družbo. Če se ta čas ne bo mogoče vrniti domov, bo to poseben problem prav zaradi otrok, ker jim bo že poganjal nov domovinski čut.

Ureditev plač

Da ne živimo v kakem izobilju, sem vam že nakazal, a pomanjkanja tudi ne trpimo. Mnogo lažje je tu za mlade in samce; ker pri plačah ni nobene razlike, da bi namreč mi dobivali za družine kake družinske doklade, kot je to povsod v Evropi. Pač pa samci plačajo nekoliko več državnega davka. Ta je namreč odmerjen po lestvici zaslužka in številni družinski članovi. Drugače pa samec plača za sobo 20 do 30 dolarjev mesečno, dočim jaz plačam za skromno

Jana, se je iztrgala materi in stekla k njemu. Jan jo je z levico objel okrog pasu in nategnil povodce.

„Počasi,“ ga je opomnila mati, toda njen glas je zamrl v ropotu drvečega voza. Jan je vozil, kot da bi peljal zaklad, in se bal, da mu ga v poslednjem hipu ugrabijo.

Koder so se peljali, je na levi in desni okrog oken in pred vrati polno glav in polno radovednih oči gledalo nanje.

Kakor veter je letela četverovprega mimo in izginila na Piskovo dvorišče. — „Voziti ga je Cimbura naučil,“ so kmetje hvalili to divjo vožnjo.

Ko je na večer tega dne Cimbura prvič legal spat v Klaskovi hiši, je dejal sam pri sebi: „Končno na svojem.“

TRETJI DEL

I.

Od trenutka, ko je Cimburova Marjanka v Klaskovi hiši položila na belo javorjevo mizo v lepo izšito krušnico zaviti hlebec kruha in ko je Cimbura lastnotočno zabil nad mizo pod stropom v kotu kavelj in nanj obesil razpelo, od tega trenutka hiši niso več rekli „pri Klasku“, ampak „pri Cimburi“. Na gruntu, kjer je gospodaril Jan z Rozalko, pa je spet oživelo staro ime „pri Peksu“. Trajalo je nekaj časa, preden so se ljudje na to navadili. V začetku so se motili in večkrat se je kdo zarekel. Posebno otroci niso mogli razumeti, zakaj se Cimburovi hiši mora zdaj reči „pri Peksu“.

Stari uporabljajo otroke za sle.

„Nesi to k Cimburovim,“ je dejal župan Hamak po dolgem času svojemu najmlajšemu simu. — Fantiček je pograbil listek in stekel, da se je zakadilo za njim.

družinsko stanovanje skoro 80 dolarjev. In je podobno pri drugih izdatkih. Vendar spričo tega, kar mi nudi družina, spričo sreče, ki jo po dnevnem delu uživam pri ženi in otrocih, ne bi nikakor hotel zamenjati svojega položaja s kakim samcem.

Tečaji angleškega jezika

Sedaj mislim, da sem vam v glavnem vse napisal. O tega vam še nisem povedal, da sem pred kratkim končal poseben tečaj angleškega jezika — šola, ki me je stala mnogo časa in truda, kjer sem se predvsem vadil v pisanju, ki je čisto nekaj drugega kot govorjenje. Prav danes sem prejel diplomu, ki je kakor diploma kakega „dohtarja“. Tudi nekaj zabave je že bilo v naši hiši na račun te visoko zveneče diplome. Vi mi gotovo čestitate. Kajne? Hvala.

Lepo vas pozdravlja Vaš Ernest.

Zanimivo

Mesečnik „Die österreichische Nation“, ki dosledno zastopa stališče Avstrije in je proti vsaki priključitvi k Nemčiji, v svoji drugi letošnji številki piše o slovanskih jezikih v Avstriji. V tem svojem članku poroča o jezikovnih prilikah v Gradišču (Burgenland). Tam so se naselili že v turškem času Hrvati in je seve tudi vprašanje hrvaškega šolstva važno. To ozemlje je spadalo do 1921 k Madžarski in so bili tako Nemci kakor tudi Hrvati izpostavljeni hudemu nacionalnemu pritisku s strani Madžarov.

Po hrvaških šolah, ki so bile do leta 1938 izrecno konfesionalne, so poučevali v tamšnjem narečju, ker je bila povezava z matičnim hrvaškim narodom skozi stoletja popolnoma prekinjena. Tudi krajevna narečja so se medseboj močno razlikovala, kar velja seve tudi za vse druge jezike.

Sedaj pa je padla končna odločitev. Tako šolska oblast kakor tudi vsi merodajni hrvaški kulturniki so se odločili, da se bo pouk zanaprej vršil v književni hrvaščini.

In kaj pri nas? Pri nas pa „gotovi“ krogi že desetletja zastopajo mnenje, da koroški Slovenci ne razumemo književnega slovenskega jezika, da je treba šolskim knjigam, če naj bodo že slovenske, dati koroške dialekte za podlago.

Ti krogi so gotovo zaspali razvoj slovenskega naroda in tudi vloge koroških Slovencev pri tem razvoju. Saj ne moremo zanikati dejstva, da je bilo pred 90 ali še 80 leti slovensko kulturno središče v Celovcu in ne v Ljubljani in da je ravno tudi Celovec s svojo Mohorjevo družbo veliko doprinesel k oblikovanju slovenskega jezika. Če torej ti tako zelo „domovini zvesti krogi“ trdijo, da pišemo v kranjskem jeziku, tako bi z isto upravičenostjo tudi mi zapisali, da v Sloveniji pišejo v koroškem jeziku. Dialekti pa so od doline do doline različni in to ne samo pri slovenskem jeziku, to še v mnogo večji meri v nemškem jeziku, ker je pač nemško ozemlje večje in so tako tudi jezikovne razlike še močnejše.

„Ata vam pošiljajo tule neko pismo,“ je fantiček v eni sapi povedal pri Peksu in se že obrnil v vratih.

„Saj sem si mislil,“ se je nasmehnul Piksa. „Vojtek, to moraš nesti k Cimburovim, pri nas se pravi pri Peksu.“

Dečka je obllila rdečica. Sram ga je bilo. Dobro je vedel, kje stanuje stric Cimbura, toda zmotil se je, niti pomislil ni in je kar iz navade stekel sem. Kakor ptiček pograbi s kljunom pero, tako je pograbil Vojtek listič spet v roke in jo ucvril z njim k Cimburovim.

Tam je od sramu, ker se je tako zmotil, pozabil po krščansko pozdraviti, ves zmešan je položil list na klop in jo odkuril domov, kot da mu gori za petami.

„Počakaj, čak' no,“ mu je zaklicala Cimburova, ki je bila sama doma in iskala v žepu krajcar, da bi sla nagradila, toda fantiček ni počakal.

„Pa beži, norček,“ je bila ogorčena in z robom predpasnika previdno prijela listek, da ga ne bi umazala, ga položila na mizo in obtežila s pratiko.

„Kaj neki je to?“ jo je dražila radovednost pri kaminu, kjer je pripravljala preprosto delavniško kosilo — nekakšno zatepeno juho in mlince. Ozirala se je na pregrnjeni rumenkasti papir in ugibala: Najbrž kaj uradnega — dobrega prav gotovo ne, kakšen poziv ali opomin. Bog nas varuj opravkov z uradi, je Marjanka nagrbnčila čelo, najbolje bo, da vržem papir v ogenj, naj zgori.

Ženska oblačila za pomlad najceneje pri Celovec, Alrer Pl. 4 **Modenfee**

CELOVEC

Vsako nedeljo in praznik je v stari bogoslovni cerkvi v Priesterhausgasse nedeljska služba božja ob pol 9. uri.

Zakaj nič denarja? To vprašanje nas vedno zopet muči in njega rešitev interesira. Ne zapirajmo oči! Posredovalnica J. Prokop, Wien VI, Mariahilferstrasse 29, se trudi, da bi nam pomagala rešiti to vprašanje. Današnjemu listu so priložene srečke, ki naj bi tudi vam prinesle srečo v hišo.

ŠTEBEN V PODJUNI

Pred nekaj tedni so bila naša dekleta precej zaposlena. Imela so mnogo dela s pletenjem vencev in čiščenjem farne cerkve za dan vednega češčenja, ki smo ga obhajali dne 11. marca. Razveseljivo je, da so farani ob tej priliki storili svojo dolžnost. Sv. maš smo imeli šest.

V soboto zvečer pa nas je iznenadil izvenreden slučaj, ki je spravil vso vas pokoncu. Poštni avto, ki prevažajo pošto od Celovca do Pliberka, je v soboto zvečer imel na svojem povratku nazaj v Celovec v Štebnu precejšnjo smolo. Zapeljal je namreč z vso silo v breg, ki se nahaja ob vodi zraven ceste, kjer je poškodoval tako zelo prednje kolo, da se je še samo s tremi kolesi peljal naprej. Pri tem pa je zgubil ravnotežje, ali pa je bil vzrok „glažek“ ali pijanost po domače rečeno — tako je ljudstvo namreč obsodilo vozača, konkretnih dokazov seveda nimamo, ker nam rezultat zdravniške preiskave ni znan, torej je vzrok bil tudi lahko kje drugod — in je zavozil v Smodlnov hlev. Napravil je hlevu kar precej škode, avto pa je pri tem utrpel seveda tudi težke poškodbe. Navsezadnje je bilo pa vendar še malo sreče zraven. Ker prevažajo ta poštni avto tudi ljudi, jih je bilo tudi tokrat polno, pa se nobenemu ni nič zgodilo.

MLINCE — RIKARJA VAS

Na kvartno nedeljo smo položili k zadnjemu počitku Adolfa Wutte iz Proboja. Ponesrečil se je 8. marca na rikarskem klanecu, ko se je peljal s konjem v Mlince. Na klanecu se je konj najbrž splašal, 16-letni fant je padel z voza in obležal nezavesten. Prepeljali so ga z rešilnim avtom v bolnico, kjer pa je po petih dneh umrl, ne da bi prišel k zavesti. Rajni je imel obilo pogrebcev, med temi so bili šolarji obeh nadaljevalnih šol. Domači dušni pastir se je poslovil z lepim govorom od zgodaj in na tako žalosten način umrlega, cenkveni pevci pa z žalostinkami.

Dne 20. marca pa je bil v št. Danijelu pogreb Neže Rupic, Pušnikove matere v Grabalji vasi. V slovo so ji zapeli škocijanski pevci. Rajnima želimo večni mir, zaostanim sorodnikom pa naše toplo sozljaj!

Slika nam kaže del razstave koles g. Lomška na Jožefov sejem v Dobrli vasi. Za kolesa, kakor tudi za motorna kolesa, je sedaj v spomladanskem času večje zanimanje kot pa kdajkoli med letom. Zlasti fantje in dekleta se prav radi in pogostoma oglašajo pri g. Lomšku v Zagorjah pri št. Lipšu, da tam kupujejo in prosijo za nasvete, ker dobro vedo,

KOLESA ZNAMK PUCH, JUNIOR in RWC
Vsi nadomestni deli za kolesa in motorna kolesa

Radio aparati, šivalni stroji, molzni stroji, krušne peči, najceneje in pod ugodnimi pogoji v zalogi strojev

Johan Lomšek
ŠT. LIPŠ, Post EBERNDORF

Zastopnik za Rož: Matevž MIKLAVIC, GORINCICE pri št. Jakobu v Rožu

kar tu kupijo jim služi v polno zadovoljstvo. Predvsem je ugodno to, ker lahko kupujejo na obroke. Kako je poleti žalostno, če nimaš kolesa. Rad bi se peljal z drugimi na Klopinski jezero, a ti brez kolesa ni dana možnost uživati nedeljske lepote tamnjega kraja, ki je najlepši košček podjunskega raja. Tu vrtijo zanimiv film, tam se vrši lepa kulturna prireditev. Da boš tudi ti vse to doživel, ti pomagajo Lomškova kolesa in motorna kolesa.

Pri nas na Koroškem

Dne 21. marca smo imeli posvetovanje zaradi nabave novih zvonov. V zvezi z volitvijo pristojnega župana v Škocijanu je dosegla občina nekaj nezasuženih sloves. Poleg celovških listov so obravnavali naše volilne razmere tudi drugi izven celovški listi. Ko bi vsaj poročali, da se nahaja Škocijan poleg Klopinskega jezera, bi s tem napravili nehote nekaj propagande za tujski promet.

ŽELEZNA KAPLA Z OKOLICO

Tako dolgo se že ni nihče oglašil, kot da bi bili vsi dopisniki Našega tednika spali dolgo zimsko spanje. Med tem časom se je nabralo novic, da je nemogoče vse naštet. Porok in ohceti je bilo toliko, da že dolgo ne toliko. Za po veliki noči je menda že zopet dosti kandidatov in kandidatkinj za zakonski stan. Tudi veselje in raznih plesnih prireditev ni manjkalo. Predpust je bil zelo razgiban. Zima je bila za naše razmere zelo mila, snega je bilo prav malo, toda toliko, da je bilo mogoče spraviti iz oddaljenih gorskih gozdov ves les v dolino. Mraz pa je precej pritisnil, imeli smo ga do 23 stop., kar pa je za nas avstrijske „sibirijance“ prava malenkost. Trdi se namreč, da je v kapelški okolici 12 mesecev zima in 13 mesecev mraz. Pridite k nam poleti, pa boste videli, da je ta trditev krivična.

Imeli smo tudi več zimskih športnih prireditev raznih športnih klubov, kot SKE, TSC in AMTK., kateri so dali svojim prvakom ponovno možnost pokazati svoje sposobnosti. N. pr. kot Klaura, Kalan, Zöhrer in še nekateri drugi, ki so že po vsej Koroški poznani kot odlični smučarji.

Bliža se spomlad, kmalu se bo začelo delo na polju, kar pa je pri nas zelo težavno. Naša polja se razprostirajo po strmih pobočjih Obirja, Ojstre in drugih hribov. Naše kmetije je težko opremiti z raznimi modernimi stroji, kakršne lahko uporabljajo na ravnini. Mi ne moremo rabiti traktorja, naša vprežna moč je le vol ali konj. Zato je tudi delo na naših kmetijah mnogo težavnejše, povezano z veliko večjim topljenjem in manjšimi dohodki, kot pa na ravnini, kar naj bi posebno naše davčne oblasti upoštevale.

Naši gostinski obrati se pripravljajo za sprejem poletnih gostov. Ravno Železna Kapla je s svojo okolico tako polna raznih romantičnih motivov, da ima za vsakega obiskovalca nekaj. Posebno starejši in skromnejši ter oni, ki ljubijo naravo, bodo svoj dopust radi preživeli pri nas. Naša okolica je tako polna izletnih točk, znana po svojem zdravilnem vrelcu kisle vode „Karinthia Lithion“, katera je posebno priporočljiva onim, ki bolehalo na želodcu, žolcu ali ledvicah.

Občinske volitve so potekle še dokaj mirno. Le nekatere strankarsko razgrete glave so dale svoji strankarski zaslepljenosti prednost pred gospodarskimi in narodnimi interesi. Upajmo, da bodo novoizvoljeni občinski možje zastopali tudi gospodarske in narodne interese Slovencev. Upajmo tudi, da bo novoizvoljeni župan občine Bele zastopal interese vseh občanov, ne oziroma se na njihovo strankino in narodno pripadnost, kot je to delal njegov prednik g. Kaštrun.

Še eno veselo vest imam. Pristovnikovo posestvo v Kontah je dobilo novega gospodarja v osebi g. ing. Murija. Gotovo bo rad na razpolago celi okolici z nasveti v vseh gospodarskih zadevah.

ZGORNJA VESCA

Volitve so minule. Reči moramo, da so za nas dobro izpadle. Kljub vsem nakanam nasprotnikov, kljub vsem lažem, jim ni uspelo naše stranke izpodbiti. Nasprotno! Dobili smo novih 20 glasov. Volivcem izrekamo najlepšo zahvalo za zaupanje. Prepričani smo, da nas ponovni občinski zastopniki ne bodo razočarali. Razočarani pa bodo marsikateri posamezniki, ki so nekoč gospodarili v „tisočletnem“ raju. Tem pa lahko povemo, da jih naše ljudstvo ne mara, sicer pa so jim to tako pokazale zadnje volitve.

K ponovni izvolitvi za župana čestitamo g. Einspielerju pd. Sramiščniku in mu želimo skorajšnjega popolnega okrevanja.

BILČOVS

V Velinji vasi se je 16. marca ponesrečil Hanžov Folti pri okrogli žagi. Z očetom sta žagala drva in naenkrat je ležal Folti zraven žage ves v krvi. Niti on, niti oče, ki je tedaj bil proč obrnjen, ne ve, kako se je moglo to zgoditi. Prepeljali so ga v bolnico za nezgode, kjer so ugotovili, da ima lobanjo prebito. Vendar zdravniki upajo, da ga bodo ozdravili. Ker je bil Folti res skozi in skozi pošten, veren in zaveden fant, imajo vsi sočutje s težko prizadeto Hanžovo družino. Bog daj, da bi se kmalu ozdravljen povrnil v našo sredo.

V soboto, dne 27. marca, smo imeli volitve novega župana. Ker smo dobili za slo-

vensko listo 4 mandate, socialisti pa samo enega, bo župana dala združena domovinska lista, ki je dobila 5 mandatov. Slovenska stranka je ohranila število svojih volivcev, socialni demokrati pa so popolnoma odpovedali, ki so imeli zadnje čase tudi župana. Slovenska stranka se svojim volivcem zahvali za zaupanje.

Za župana je bil izvoljen po drugem glasovanju g. Partl pd. Kumer, za 1. namestnika g. Pack Rudolf, za 2. namestn. g. Janko Ogris. Na črno nedeljo, dne 4. aprila bo pri Miklavžu lep barvni film o Maniji Fatimski. Za šolarje bo predstava ob 3. uri popoldne, za odrasle pa zvečer ob 8. uri. Naj bi lepi in za Manjino leto tako primeren film pogledali vsi, posebno tudi otroci. Za otroke je vstopnina samo 2 šil., za odrasle 4 šilinge. Vsi so prijazno vabljeni!

KORPICICE

Ponovno je starka smrt posegla med naše vrste in nam tokrat iztrgala iz naše srede mater štirih nepreskrbljenih otrok, Kvančnikovo mamo — Samonik Ano. Dne 16. marca jo je poklical Bog k sebi, da se spocije od zemeljskega trpljenja.

Kvančnikova mama izhaja iz znane Uštinijeve družine v Korpičah. Ko se je pozneje poročila s Trabinarjevim Lukom, je prinesla s seboj v nov stan veselo krščansko srce ter narodno zavest. Teh lastnosti vse svoje življenje ni zapustila in je kot taka svoje otroke, ki jih je vzgojila, vzgojila tudi v tem duhu.

Toda kljub vsem težavam, ki so jo nadlegovale, je vse prenašala vdano z zaupanjem v Boga. Najhujši udarec pa je bil zanj to, da se ji ni vrnil mož iz druge svetovne vojne. Sama je nosila sedaj dvojno breme, morala je podpirati sama vse štiri vogle prijetne hišice. Vsi otroci so bili še takrat šoloobvezni. Z neprestanim delom, z zaupanjem na božjo pomoč, je delala od jutra v pozno noč, da so otroci vsaj nekoliko dorastli. Zato so se pa otroci še bolj oklenili svoje matere, saj so dobro vedeli, da jim je vse na svetu in da je ne smejo izgubiti.

Toda čudna so pota božje Previdnosti. Vse hude čase je srečno prestala, prestala je nacistično nasilje, saj je morala ves ta čas živeti v trajnem strahu pred izselitvijo. Preživela je hude povojne čase, toda smrt ne pozna izbire. Zahrbna bolezen je nekdanj tako veselo in verno ženo zlomila, zapustila je svoje otroke, ki so ostali sedaj sirote brez staršev. Vsa zdravniška pomoč ni zmogla krute boleznijo premagati in ko so videli, da gre že z njo proti koncu, so jo prepeljali domov, kjer je še tisti dan zvečer v 50. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Vest o njeni smrti se je hitro razširila po vsej fari. Vse je ta vest zelo potrla, saj so vedeli, da so sedaj otroci navezani sami na sebe. Na Jožefovo pa se je zbrala velika množica ljudi pri hiši žalosti, kjer so po-

kojnico spremljali k zadnjemu počitku. Na domu so tudi naši pevci zapeli pesem „Vigred se povrne“. Nato je odšel žalni sprevod v župno cerkev k službi božji. V cerkvi je naš preč. g. župnik imel prelep nagovor. Na grobu so še pevci zapeli „Nad zvezdami“. Odposlanec od „Kriegsopferverbanda“ se je tudi poslovil od rajne.

Tako se je poslovila od tega sveta žena — mučenica, ki je vedno in za vsakogar imela dobro besedo. Zapustila je ta svet, odšla k svojemu možu, katerega je tako zgodaj izgubila. Tako sedaj gledata oba združena z nebes na svoje sirote in gotovo bosta prosila Boga, da jim bo On naprej kazal pot in da se bodo nekdanj kot taki zopet združili skupaj.

Vsem zaostanim, bratom ter sestri, posebno pa otrokom, izrekamo naše najiskrenejše sozljaj!

SV. LENART PRI 7 STUDENCIH

Toplo pomladansko sonce nas je prebudilo in zopet se oglašamo. Seveda bi se večkrat, toda smo včasih le nekoliko preleni, ali bolje rečeno, preudobni.

S pomladjo so se zopet pričela dela povsod. Tako na polju kakor tudi na naši cesti iz Radne vasi v Sv. Lenart, katero razširjajo in ravnajo. Prej je komaj in komaj privozil kak večji avto skozi našo vas. Zdaj pa, ko se vse modernizira in motorizira, tudi mi nočemo zaostajati za drugimi. Kdaj bodo vsa dela gotova, ne moremo reči, ker gre res po poljevo.

Volitve so pri nas za „Heimatliste“ kar slabo izpadle. OeVP je imela prej tri zastopnike v občini, sedaj pa ima samo enega. To ima za zahvalo, ker je šla z „nepopoljšljivimi“ skupaj na volitve. Sicer pa vsaka šola nekaj stane.

Izgubili smo učiteljico go. Kurasch, namesto nje smo pa dobili novo, s katero smo še kar zadovoljni. Upajmo, da se bo zavedala, da je res na dvojezičnem ozemlju in bo tudi dvojezično poučevala. Plota okoli šole še ni in ga verjetno tudi ne bo tako hitro. Se premalo brigajo za šolo, kakor izgleda. So pač gostilne preblizu in časa je premalo.

Nove zvonove dobila podružnica v Korpičah in na Čavi. Sicer jih bo kljub temu še v vsej fari nekaj manjkalo, kajti v zadnji vojni so jih nam precej pobrali.

Pri Mežnarju pa bodo gradili novo hišo ter staro podrli. Nova bo nekoliko krajša in na ta način bo nevarni ovinek odstranjen. Slika celotnega trga bo pa potem mnogo lepša.

Pri Stumpfču se je ponovno vžgal dimnik. To pa ni prvi primer. Že večkrat se je to zgodilo. Zgleda, da dimnikarji res premalo očistijo dimnike. Plačati moramo točno, toda čistijo pa res površno. Lahko nastane na ta način velik požar, kajti Majerčev skedenj in Jurčeva hiša sta res preblizu. Zato pa bi svetovali dimnikarjem, naj izvršijo svoje delo natančno in vestno.

† M. MARIJA ELIZABETA

V Ljubljani je umrla, dne 14. marca t. l., v 76. letu starosti in v 54. letu redovnih obljub, bivša lokalna in provincialna prednica m. Marija Elizabeta — Ivana Kremžar.

Imenovana je bila znana in priljubljena pesnica. Tudi Slovenci na Koroškem pojejo njene cerkvene in domoljubne pesmi. Poleg teh je izdala tudi zbirko „Cvetje na poti življenja“, ki je nadvse praktična, ker vsebuje priložnostne pesmi za razne slovesnosti, kakor god, prvo obhajilo, novo mašo, jubilejne slovesnosti mašništva in porok, razne sprejeme itd. Prav zaradi žive potrebe in praktičnosti so njene pesmi prodrle v cerkev, na odre, vasi in domove.

Njene pesmi, zlasti zbrane v zbirki „Iz moje celice“, nas bodo vedno spominjale nežne in lepe duše, ki ni med samostanskimi zidovi zaprla okna v svet, ampak ga je odprla, da so akordi njene notranje harmonije zaplavali po vsej slovenski zemlji. Na sicer trnjevo pot, nam je tako natrosila cvetja.

Za veliko noč

samo najokusnejše vzorce

Tschernutter-blaga

v največji izbiri

Celovec-Klagenfurt Karfreitstraße 1

Dri nas na Koroškem

(Nadaljevanje na 5. strani)

BLATO PRI PLIBERKU

Občinske volitve so za nami, ravno tako volitve župana in naša občina ima prvič po vojni zopet slovenskega župana v osebi znane Mirka Kumer pd. Čerčaja na Blatu. Novemu županu k njegovi izvolitvi iskreno čestitamo in mu želimo v delu za dobrobit vse občine mnogo sreče. Prepričani smo, da bo znal voditi občinske posle v zadovoljstvo vseh občanov, tudi onih, ki jim še danes ne gre v glavo, da je bil izvoljen pri nas slovenski župan. Saj je bil g. Kumer zadnja štiri leta podžupan in si je nabral že mnogo izkušenj; poznamo ga tudi drugače kot poštenega, vernega in razgledanega moža in kot tak upravičeno uživa naše polno zaupanje.

Volilna borba je pri nas potekala v začetku izredno stvarno, saj smo sklenili, da se izognemo vseh osebnih in nestvarnih napadov na naše nasprotnike. Saj so bila zadnja štiri leta za občinske odbornike leta lepega sodelovanja med strankami, katero je obrodilo jako lepe sadove. Šole v občini so danes v tako dobrem stanju, kot še nikoli poprej, občinska pota so z malimi izjemami že urejena, občinski urad pa je prvič, odkar obstoja naša občina, v lastni hiši, ki je bila v te namene kupljena iz sredstev takozvane Abstimmungsspende. Najlepše spričevalo treznega in složnega dela v občinskem odboru pa je gotovo dejstvo, da so bili v pretečenih štirih letih z dvema malenkostnima izjemama prav vsi sklepi sklenjeni soglasno.

To pa seveda ni moglo iti v račun tistim vročevrncem v občini, ki so vajeni le večnega prepira, kateri seveda ne more roditi nobenih uspehov. Zato je objavil nekdo v predvolilni številki lista „Unterkrämter Nachrichten“ članek, ki je po svoji podlosti v vsej borbi za koroške občine bil gotovo edinstvena nesramnost. Najprej je omenjeni mazač ogabno oblatil našega kandidata, g. Kumerja osebno; nato pa je oblatil še vso občinsko politiko zadnjih let in pristavil, da je bil vseh „napak“ kriv prav g. Kumer s svojo frakcijo. Kako je bilo to mogoče, ko je bila naša frakcija s petimi od 12 odbornikov v manjšini, tega seveda bistroumni pisun ni omenil. Jasno nam je bilo takrat, da je članek bil končno naperjen proti občinskemu odboru kot celoti. Zato je tudi občinski urad takoj podvzel potrebne korake, da se zlagani članek popravi. Kdo pa se je v tem članku potuhnul za redakcijsko tajnost, je seveda znano vsakomur. Svetovali bi mu, da objavi čimprej vse napake, ki jih je pred nedavnim delal na javnem polju sam; da uspehov nima pokazati, pa itak vsi vemo. Zaveda pa se naj tudi, da si želimo z ogromno večino v občini miru in dobrih sosedskih odnošajev z vsemi občani; drugače pa smo si vajeni resnico povedati javno in v obraz in se nam ni treba skrivati z našim mnenjem za uredništva raznih listov.

Ta članek pa je bil za nas Slovence pravi alarm. Jasno nam je postalo, da se hočejo v taboru OeVP pririniti na površje elementi, od katerih nima občina pričakovati nič dobrega. Zato smo podvojili svoje napore, da zasede županovo mesto naš kandidat, p. d. Črčej. Kako prav smo imeli, se je takoj pokazalo, seveda na način, kakršnega pač nihče ni pričakoval. Zveni kakor pustna šala ali pa burka za 1. april, samo, da je resnično: Za 25. marca so bile razpisane volitve župana. Isti dan je prinesla „Volkzeitung“ oster napad na g. Tomica, ki je bil zadnja 4 leta župan - OeVP. Dopisnik je izbljuval na pristaša svoje lastne stranke vso prikrito jezo dolgih let. Primanjkuje prostora, da bi omenjali vse neumnosti. Eno pa je vendarle omembe vredna. Župan - odpadnik in titoista so ga imenovali - je baje nastavljal pri občini OF-arja za sekretarja. Vsi pa dobro vemo, da je bil g. Milavec, o katerem nihče ne ve, da bi bil kdaj pristaš OF, nastavljen kot občinski tajnik od samega g. Pavliča takrat, ko so še oni župa-

novali. Še večja uganka pa nam je bila trenutno, zakaj so še isto uro, ko se je za članek zvedelo, odborniki OeVP vendar volili za župana istega g. Tomica, katerega je lastna stranka oblatila. Torej članek niti v lastni stranki ni dosegel prozornega namena, da bi pomagal na županski stolček kakšnemu drugemu kandidatu OeVP, ki bi bil bolj nesamostojen in bolj podvržen raznim sebičnim vplivom izven občinskega odbora. Ko je bil naš župan g. Kumer izvoljen za župana, g. Tomic pa za podžupana, se mu je novi župan v toplih besedah zahvalil za pošteno in nepristransko delo zadnjih let. Nimamo vzroka, da bi opirali omadeževano čast političnega nasprotnika, vendar smo mnenja, da ostane poštenjak vedno poštenjak, čeprav stoji v drugem taboru; in to je g. Tomic bil ves čas svojega uradovanja. Da ga je par zlobnih hujskačev zasovražilo zaradi tega, ker je znal slovensko tudi v uradu, ker je bil za vse ljudi pravičen, in ni delal izjem, kot smo bili vajeni prva leta po vojni, in predvsem, da se ni pustil komandirati od nepoklicanih in neizvoljenih hujskačev in vsevednežev; to pa nam je ponoven dokaz, da naj ostanemo budni čuvarji na braniku naših narodnih pravic.

Da pa bo vladala v občinski hiši tudi zanaprej pravica in poštenost, da se bo moglo tudi zanaprej govoriti slovensko, zato so nam poroki naši občinski odborniki.

ZITARA VAS

V številki 12 „Našega tednika - Kronike“ vaški pisatelj poroča o naši lepi cerkvi, katera se je preteklo leto popravila. Toda iz tega dopisa se med vrsticami bere tiho očitaje proti „starim“ ključarjem, kateri baje niso bili zmogni kaj popraviti. Šele potem, ko si je izbral stari gospod župnik

„mlade“ moči, so se ti lotili dela. - Resnica je, da so pokojni gospod župnik šele po naročilu škofijskega ordinariata v Celovcu pomnožili število ključarjev - pa to ni bilo samo pri nas, ampak po vseh farah. In popravljanje cerkve se ni začelo šele pod „novimi“ ključarji, preden so ti nastopili, se je že leta 1949 popravila streha cerkvenega stolpa, ki je bila že jako poškodovana in najbolj potrebna popravljanja. Že za to delo je bilo potrebno okoli 10.000 šil. Pokrilo se je pod „starimi“ ključarji tudi župnišče in gospodarsko poslopje. Tudi klopi so napravili. In kar imamo danes, k temu sta prispevala tudi „stara“ ključarja in pa združene sestre živega rožnega venca, katere so napravile razne paramente in prispevale posebno za oltar Marije sedem žalosti. Združenim sestram se moramo posebno zahvaliti za požrtvovalno delo in pomoč. Zahvaliti se moramo pa tudi vsem darovalcem pri nedeljskih sv. mašah, kateri so zmeraj lepo prispevali za obnovo domače božje hiše. In ta „ofer“ sta nabrala „stara“ ključarja - Na dan sv. Treh kraljev so č. g. prošt Zechner iz Dobrle vasi na novo blagoslovili popravljen cerkev. Na cvetni petek bomo posebno lepo počastili žalostno Mater. Opozorjamo vse od blizu in daleč, da pridejo na ta dan k nam častit Mater sv. rožnega venca. Posebno vabimo tudi romarje iz Sel, kateri so že nekdanj prihajali na ta dan v Zitaro vas. Prepričali se boste ob tej slovesnosti, kako je naša cerkev lepo obnovljena in kako prekrasno donijo spet naše orgle! - V prihodnjih letih pa hočemo še popraviti cerkveno uro, napraviti zvonove in pa prenoviti tudi zunanost božje hiše. Da bo to mogoče, k temu hočemo prispevati vsi, stari in novi ključarji ter vsi farani.

Nove cene časopisov

Zveza avstrijskih založnikov časopisov javlja:

Povišanje cen papirju, proti kateremu se je zveza avstrijskih založnikov časopisov z vso odločnostjo branila, sili vse založnike časopisov k povišanju cen tako pri dnevnikih kakor tudi pri tednikih.

Da ne bi ovirali stremljenja po ustalitvi vsega avstrijskega gospodarstva, je avstrijsko časopisje z najsikrajnejšimi naporimi nosilo povišanje plač in povišanje poštne. Podražitev papirja od 262,40 na 340.- šil. za 100 kg pa je taka obremenitev, da je časopisi ne morejo več sami nositi.

Zveza avstrijskih založnikov časopisov prosi vse bralce, da bi to povišanje cen časopisov razumeli, ker slej ko prej obstoja nujnost obveščanja javnosti o dogodkih doma in po svetu.

Zveza avstrijskih založnikov časopisov.

Naročniki in bralci!

Le težko smo se odločili, da tudi pri našem listu povišamo naročnino. Prenos lista v tiskarno Mohorjeve družbe in podvojeni trud v inseratnem oddelku našega lista sta omogočila, da smo imeli do sedaj najnižjo ceno za tednik v Avstriji. Novo povišanje cen papirju pa nas sili h koraku, katerega nismo hoteli ne mi in tudi gotovo ne naročniki.

Vsi oni naročniki, ki so naročnino za leto 1954 že plačali, bodo dobivali list vse leto za staro ceno. Za vse druge naročnike pa moramo ceno zaradi podražitve papirja od 1. aprila 1954 povišati na letno šil. 45.- in mesečno pa na 4.- šil. Cena posamezni številki ostane zanaprej 1.- šil. Istotako ostane tudi cena za inozemske naročnike 4.- USA dolarje ali protivrednost v drugi valuti.

Vse naročnike prosimo, da bi položaj lista razumeli, ker sedaj uprava ni več v stanju prevzeti stroške za tako obremenilno povišanje cen papirju. Prepričani pa smo, da bodo vsi naročniki brez izjeme držali zvesto svojemu glasilu, ki nas že šesto leto spremlja v našem življenju, delu in stremljenju.

Ker je poteklo prvo četrtletje, prilagamo tej številki tudi položnice za poravnavo naročnine za vse one pošne okoliše, kjer inkasant te naročnine ne bo direktno pobiral.

Za velikonočno streljanje! Papler-možnarji v različnih velikostih, baklje in rakete. - Lovska orožja in orožarske potrebščine

Ernst Krötschmer
(prej Franz Kaiser)
Celovec-Klagenfurt, Bahnhofstrasse 26

URADNE OBJAVE

CERKVENI PRISPEVKI
JAVEN POZIV

Vse katoličane, ki so dolžni plačevati cerkveni prispevek, pa ga za 1. četrtletje 1954 (zaključeno 1. marca 1954) še niso plačali, pozivamo, da v opominjalnem roku treh tednov, ki se začne 1. aprila 1954, brez nadaljnega poziva plačajo svoj prispevek do 21. aprila 1954 pri pristojnem župnem cerkvenem svetu in da pokažejo obenem svoj davčni prepis ali mezdni izkaz.

Cerkveni prispevek je po zakonu dolg, ki se mora plačati in Cerkev nima dolžnosti, da bi ga po svojih organih pobirala. Ako prispevek ni plačan, je dovoljena pravna pot. Organi, ki pobirajo cerkveni prispevek, uživajo pravno varstvo in imajo pravico, da zaračunajo pobiralno pristojbino 1 šilinga.

Finančna zbornica krške škofije,
Celovec, Mariannengasse 2

POZIV

Poštna in telegrafska direkcija za Koroško:

Lastnike zemljišč in poslopij, kakor tudi upravitelje javnih zemljišč (občine, cestne uprave itd.) na katerih, oziroma preko katerih so napeljeni telefonski vodi pozivamo, da obvežejo do konca aprila 1954 vsa drevesa, ki so v bližini telefonske žice in sicer tako, da je okrog telefonske žice vsaj pol metra prostora. To zahtevo stavimo v smislu § 3 zveznega zakona z dne 20. 12. 1929 (Telegraphenwegesetz BGBl. Nr. 435), po katerem je poštna in telegrafska direkcija upravičena zahtevati v določenem roku izsekavanje dreves od lastnikov zemljišč oziroma od upraviteljev takih zemljišč.

Tako obrezovanje, oziroma izsekavanje je za nemoten obrat telefonskih naprav nujno potrebno. Za slučaj, da lastniki zemljišč tega obrezovanja dreves do konca aprila ne bodo izvedli, bodo ta dela izvršili krajevni pristojni delovni oddelki poštne in telegrafske direkcije in to brez predhodnega obvestila.

To uradno objavo je smatrati kot v zakonu predvideno obvestilo.

Vodja:

I. V. Dr. Frank

Velikonočna ponudba

damske nogavice	šil. 9.60
predpasniki	šil. 19.50
damske garniture	šil. 22.40
spodnja oblačila	šil. 25.10
nočne srajce	šil. 49.-

Lepo, ceneno poletno žensko blago ter izredno poceni moško blago.

L. MAURER

Celovec - Klagenfurt, Alter Platz 35

Kolesa, motorji, različni štedilniki, lastna delavnica za stroje, delo solidno in poceni v znani celovski mehanični delavnici

Zanesljivi odjemalci dobijo tudi na obroke.

Johann Novak

MEHANIČAR IN KLJUČAVNICAR
KLAGENFURT, Feldmarschall-Konrad-Pl. 1

POSEBNA PONUDBA!

Modroci, 3 delni, 90x190 cm iz trpežnega gradla s 1a afrikom isti z vato podloženi, mehki z damastnim gradlom in vato, mehki	šil. 289.-
Posteljno perje: za blazine kg 37.80, 31.50, 24.50 za pernice in blazine, belo šil. 65.-, šil. 56.- puhasto perje za blazine, 1a šil. 89.60 kitajski pol-puh, najfinejši šil. 168.-	
1a Inlet, 120 cm širok, plav in rdeč, mt. šil. 28.70	
Posteljno blago, 140 cm široko, močno, belo, meter	šil. 17.50
Kovtri, veliki, dvoobarvni, z belo vato šil. 155.-	
Kovtri, klot na obeh straneh, s čisto belo vato	šil. 175.-
Kovtri iz brokata, vseh barv, kompl., čista bela vata	šil. 239.-

KRISCHKE & CO.

Klagenfurt, S.-Mai-Strasse 3 in Neuer Platz 12

FOTO FILM

Ella Petrykiewicz
BELJAK - VILLACH, POSTGASSE NR. 3
Poročne slike in slike za legitimacije
IZDELAVA

Radio aparati

Truppe & Ermann
BELJAK - VILLACH
Widmannsgasse 41,
vogal Kirchenplatz
plačila na obroke

MODENHAUS

Blatterer
BELJAK-VILLACH, BAHNHOFSPLATZ

KVALITETNO MLEKO

Kvalitetni proizvodi
Kvalitetno plačilo

Kvalitetno mleko je prvi predpogoj za proizvodnjo kvalitetnih produktov. Le za kvalitetne produkte je mogoče dobiti kvalitetno plačilo.

Jeklo, ki ne zarjavi, je najboljši material pri proizvodnji in predelavi mleka.

SURGE-MELOTTÉ-stroje za molžo z visoko golido brez mlečnih cevi

Orig.-MELOTTE-mlečne centrifuge

MELOTTE-hladilno cedilo za mleko in najnovejši proizvod firme MELOTTE-WERKE

MELOTTE-jeklena pinja za maslo Izdelujemo iz garantiranega krom-nikloyega jekla 18/8, ki ne zarjavi in tako producira mo kvalitetne izdelke prve vrste.

Ni torej nič čudnega, če lastniki MELOTTE-strojev in naprav proizvajajo kvalitetne produkte in dosegajo višje dohodke.

Vedno večje povpraševanje po MELOTTE-proizvodih dokazuje, da je število zadovoljnih odjemalcev vedno večje in da krog naročnikov vedno raste. V hiši MELOTTE posvečamo kvaliteti in zmogljivosti že desetletja največjo pozornost.

Zahtevajte obširne prospekte in ponudbe od

MELOTTE

WIEN IV, Mayerhofgasse 16, tel. U-40-0-28
Vhod Schlüsselgasse 8

NAJLEPŠE DARILO ZA

VSAKO PRILIKO

Slovenska kuharica

XI. izdaja
S. M. F. KALINSEK

Knjiga obsega 750 strani z lepimi slikami. - Slovenska kuharica naročite pod naslovom „Kranjski Janez“, Naš tednik - Kronika, Celovec, Viktringer Ring 26.

Praktična kuharica

VI. izdaja
PAVLA ZAKONJSEK

Knjiga obsega 270 strani in ima bogato izbiro z nasveti in navodili. Praktično kuharico naročite pod naslovom „Kranjski Janez“, Naš tednik - Kronika, Celovec, Viktringer Ring 26

Kaj bodo ljudje rekli?

Ta pomislek je marsikdaj vzrok, da mladi ljudje ne ostanejo pri svojem, oziroma ne delajo po svojem svetovnem prepričanju. Prav zaradi ljudi marsikdaj kaj dobrega opustijo, ali pa se za pravico in svoje prepričanje ne zavzemajo. Bojijo se kaj bodo drugi ljudje rekli. To niso značajni ljudje, ampak sužnji strahu pred ljudmi.

Značajan fant in značajno dekle sta le tista, ki vztrajata pri svojem prepričanju, tudi če se jima drugi posmehujejo, ju zasramujejo ali morata celo za to doprinesiti kakršnokoli žrtev.

Nek akademik je svojim domačinom pisal iz svetovne vojne tole:

„Zdi se mi, da sem zašel med same lumpe. Osamljen sem... brez prijatelja. Vsi so veseljiaki, pravi vinski bratje. Vsako stvar na slabo obrnejo. Pojo pesmi, ki so jih po svoje prikrojili in so polne nedovoljenih misli. Berejo naglas knjige z nesramno vsebino. Največji mojster v tem je naš podnarednik. Sicer ni veliko znanja v njegovi glavi, a še tisto kar ga je, ga uporablja v slabe namene. Kadar le morem grem iz sobe. Nekega dne smo sedeli vsi skupaj okrog mize. Podnarednik je spet začel uganjati svoje nesramnosti. Nisem ga hotel poslušati. Zabahati sem se začel po svoje. Opazili so me. Od tedaj naprej se mi vsi posmehujejo. Vsako težje delo je meni dodeljeno in kaznovan sem za vsako malenkost. Pritožil se bom.“

Malo pozneje piše: „Premestili so me. Sedaj sem svoboden. Nisem več prisiljen poslušati nesramnih razgovorov...“

To je bil pogumen fant, trden značaj. Sam se je upal kljubovati celi družbi in tudi uspel. — In kaj bi ti storil v takem primeru? Ali bi bil toliko junaka kot omenjeni mladenič? — Kolikokrat si postavljen v vsakdanjem življenju na preizkušnjo zvestobe svojemu prepričanju. Pa žal dostikrat utihneš, če te kdo iz družbe napade in zasmejuje tvoje nazore. Kako napak ravnaš! Mar misliš, da je tvoj nasprotnik brez meje pogumen? Ali veš kaj je najboljša obramba v takem primeru? — Napad s tvoje strani! Odgovori mu odločno, brez strahopetnosti, z veliko samozavestjo in sigurnostjo, da imaš prav. Vztrajaj za vsako ceno! Le na ta način boš premagal nasprotnika. In ko drugega ne bo mogel, se ti bo morda smejal. A ta smeh naj tebe osebno ne boli. Saj razodeva le njegovo plehkost in neznačajnost.

Torej nikoli ne premišluj, kaj bodo ljudje rekli, pač pa pred vsakim dejanjem vprašaj svojo vest. Ona naj bo sodnik! Stori vedno kar se ti zdi prav po tvojem verskem prepričanju. Tako boš fant trdnega značaja, zadovoljen sam s seboj in vsi poštene ljudje te bodo spoštovali in cenili.

Pot okoli sveta

Dva Eskima sta čepela neke viharne noči za skalnato steno in sneg ju je zamedel do nosa. Za kratek čas sta se pogovarjala o tem, če je resnica, da je zemlja velika kroglja. Pa sta se v snegu ogrela in uganila tako, da se bosta odpravila okrog zemlje, pogledat, če je zemlja res okrogla. Tako bosta najbolje znala povedati tovarišem, kaj je res.

Naslednjega dne, ko sta se vrnila domov, sta se takoj usedla na kožo in izrezljala vsak svojo popotno časo, obe iz roga enega in istega vola. Potlej sta posadila na sani svoji mladi ženi in se odpeljala vsak na svojo stran neba. Proti jutru eden, drugi proti večeru. In sta pokala z biči, dokler je bilo kaj čuti.

Ko je prišlo v deželo poletje in se je pokazala trava, sta izpregla sani in ostala na tistem kraju. Pozimi sta pa potovala naprej. Prihodnje poletje spet tako, prihodnjo zimo spet tako. In tisto poletje, ki je tej zimi sledilo, in tisto zimo, ki je temu letu sledila. In vsa naslednja poletja, in vse naslednje zime.

Dolga, dolga je bila pot okoli sveta. Prišli so na svet sinovi in hčere, Eskima sta se starala in starala, in nazadnje so že njuni otroci osiveli. In prišla je doba, ko so morali sinovi starce privezati na sani, kjer so dremali še v beli dan.

Nekega poletja pa, prav ko je vstajalo sonce, so se srečale sani obeh prijateljev. In od njunih roženih čas jima ni ostalo več ko samo še ročaj. Tolkokrat sta namreč obrisala rog v travo, kadar sta spotoma pila iz studencev.

„Pa nisva mislila, da je svet tako velik!“ sta rekla obo, ko sta si podala roke in si pogledala v obraz iz starih, napol slepih oči.

Mlada sta se namerila okoli sveta. Kakor na ples sta naprezala sani in veselo sta pela z ženama na saneh. Zdaj pa sta si pogledala v stara obraza iz trudnih, napol slepih oči. In otroci so ju morali peljati za roke, da sta mogla k svoji koči.

A. Z.

IZ SLOVENSKEGA KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Srečko Kosovel

Dne 18. marca je preteklo 50 let, kar se je rodil v Sežani na Krasu Srečko Kosovel, največji obet mladega rodu in zastopnik čistega pesniškega idealizma in eden najbolj nadarjenih pesnikov po prvi svetovni vojni. Bil je pesnik Krasa in kraške lepote. Kot deček je od blizu doživljal grozote svetovne vojne, ki so mu pustile v duši mračne vtise.

Pesništvu se je posvetil že v srednji šoli. Leta 1922 je začel izdajati skupno s svojim prijateljem dijaški list „Lepa Vida“. V tem listu so izšle prve njegove pesmi. Kosovel je nato začel pisati v druge liste. Tik pred smrtjo je hotel izdati pesniško zbirko „Zlati čoln“, toda tega ni izvršil. Da ni umrl tako mlad, bi bil postal nedvomno prvi slovenski pesnik sedanjega časa.

Podobno kot Cankar je hodil tudi Koso-

vel skozi celo svoje življenje po trnjevi poti. Ni ga tlačila samo borba za vsakdanji kruh, v svojem srcu je nosil tudi vso bol in bridkost svojega bičanega primorskega naroda, vso težo zmedenih razmer v Evropi. Neumorno je delal, iskal rešitve človeštva in snoval novo podobo sveta. Svoja čustva je izlil v približno 600 pesmi, v mnogih izmed njih razodeva slutnjo zgodnje smrti:

Vsi bodo dosegli svoj cilj,
le jaz ga ne bom dosegel...
Ognja prepoln, poln sil
neizrabljen k pokoju bom legel.

Ogenj me v prsih bo žgal
in me ne bo mogel izžgati,
neutrujen jaz rad bi spal
takrat in ne bom mogel spati.

aprila: 08.30—09.30 Od pesmi do pesmi — od srca do srca. (Oddaja voščil). — 09.30—10.00 Športni obzornik. — 18.30—19.00 J. Spicar: Skočidolski čebelar. Zvočna slika.

Na poti

Popotnik, kam se ti mudi?
Čuj, glas te iz daljave kliče!
Postoj in kvišku se ozri
do jasnih zvezd, nad strme griče!

„Ne smem!“ oglašja se odziv
iz ust idočega po cesti. —
„Če bi zamudil, sam bom kriv,
ne morem truden v senco sestl.“

Do cilja nič ne zamudiš,
nočeden ne uide smrti;
do groba poti ne zgrešiš —
podlegel boš na celi črti.

Na klopco sedi in pogledaj,
kako blažljivo sonce sije.
Zvečer pa božje lučke stej,
dokler oblak jih ne zakrije.

L. i m b a r s k i

MLADINA IN SVET

MEDNARODNO ZBOROVANJE. Od 19. do 22. marca se je vršilo na Dunaju spomladansko mednarodno zborovanje katoliške mladine. Na tem so se zbrali zastopniki vseh avstrijskih zveznih dežel, da tako napravijo nove načrte za bodoče delo na mladinskem polju.

Na dnevnem redu so bile važne točke posvetovanj in resne diskusije. Ob koncu je obiskala posebna mladinska delegacija zveznega kanclerja in mu predložila sklepe ter ga prosila za pomoč, katere ji Ing. Raab ni odrekel.

MLADINA JE BOLJŠA KOT SI MISLIMO. Večkrat slišimo od starejših generacij in tudi od strokovnjakov o pokvarjeni mladini. In večji del mladine, ki je ostal tudi danes še nepokvarjen — kljub neredkim, po starejši generaciji povzročeni katastrofi — bo z onimi slabšimi in senzacionalnimi slučaji vred vržen v isto skledo. Zanimivi so namreč rezultati preiskovanj, ki jih je izvedel v Zapadni Nemčiji nek institut za raziskavanje mnenja o mišljenju današnje mladine, glede njenega položaja.

Obupen je namreč položaj in okolje, v katerem živi mladina Zapadne Nemčije. Kakor je razvidno iz 350 strani obsegajočega poročila, živi v Zapadni Nemčiji samo 58% mladine od 15 do 24 let stare skupaj s starši. 25% je živi samo pri očetu ali pri materi in 13% pa sploh brez staršev. Nedeljsko božjo službo obiskuje redno 53%. 50% ženske in 33% moške mladine je navedlo, da redno molijo. Da ne opravljajo vsakdanjih dolžnosti je zapisalo 15% deklet in 28% fantov, medtem ko se je 34% ženske in 38% moške mladine te točke izognilo. Kot neveste, spoštujejo fantje predvsem dobre gospodinje; dekleta pa dajejo prednost tistim fantom, ki nekaj znajo, so podjetni, uspešni in pridni. Na vrhuncu mladinskih želja pa je pri fantih nakup motornih koles, pri dekletih pa nakup oblek in opravnih predmetov. Fantje in dekleta cenijo tudi varčevanje.

HOLANDIJA NASELJUJE TUJE KMEČKE DEZELE. V kmečkih hišah na Nizozemskem je še dosti

otrok. Radi tega iščejo v Kanadi mesta za kmečke sinove, kjer se lahko skupno v takoiimenovani „Novi Holandiji“ naselijo.

REPATRIJACIJA GRŠKIH OTROK. Po devetih letih, odkar se je vojna končala, je dne 10. marca jugoslovanski Rdeči križ vrnil nesrečnim grškim materam 50 otrok. To je že osma skupina grških otrok, ki se vračajo v domovino, katere se prav gotovo ne bodo več spominjali in tudi staršev ne več spoznali. Kako so otroci vzgojeni, je pa brez dvoma najtežje vprašanje.

POT V SAMOSTAN. Najmlajša hči ameriškega admirala Nimitza, Mary, je postala katoličanka in je tudi vstopila v samostan k dominikankam v San Francisku. Vero je našla, ko je študirala na katoliški univerzi.

ZA DOBRO VOLJO

Teško... Zdravnik (bolniku, ki ga bo operiral): „Prosim, vzemite si umetno zobovje iz ust. Takol... Dobro! Sedaj pa stisnite zobe, kolikor morete!“

Počasen želodec. Zdravnik: „Ali ste zaužili škatljico kroglic, ki sem vam jih zapisal?“

Bolnik: „Seveda sem jo, gospod doktor, pa še nič ne čutim, da bi bilo kaj boljše. Najbrž se še pokrovec na škatli ni odprl.“

Čuden bolnik. Zdravnik Trček sedi zamišljen v naslonjaču. Nekdo potrka. „Naprej,“ pravi doktor Trček, a se ne ozre.

V sobo stopi preprost mož s predpasnikom. „Slecite se!“ reče doktor Trček in gleda v strop.

„Gospod doktor,“ jeclja preprosti mož. „Slecite se!“ ponovi doktor Trček še bolj odločno.

„Slišijo, gospod doktor...“
„Slecite se, pravim,“ nadaljuje doktor Trček; „kaj pa prav za prav hočete?“
„Premog sem pripeljal.“

MLADINA PIŠE:

Ljubi Slovenci v domovini in tujini!

„Joj, joj!“ Če se boste še spomnili, so takole vzdihovale tri Korošice nekoč v Londonu. Danes pa ponavljam te besedice tudi jaz. Ne, nisem skuhala preveč meštre in tudi ne kislega zelja, ampak vas bralce „Tednika“ pustila res dolgo časa zastoj čakati na oblubo.

Poteklo je že več mesecev, odkar sem se opogumila prvič ter naslovila na cenj. g. urednika nekaj vrstic, obenem pa pokazala tudi svojo dobro voljo, češ: da se bom tudi pri vas sestrah in bratih — bralcih Tednika enkrat oglasila. Prav iz tega dejstva, bom sledila danes svojemu srcu, ker imam slučajno malo prostega časa.

Nedelja, Gospodov dan je danes! Dan, ko se vsi, stari in mladi lahko duševno malo pokrepčamo in odpočijemo od tedenskega dela. Tudi za nas tu v tujini, je to edini dan, v katerem se nam nudi malo več prostih uric, da lahko posvetimo naše misli še posebno svoji domači zemljici.

Čeravno smo vam postale dejansko nezveste, vendar nikar ne mislite, da smo zaradi tega pozabile tudi vas in pa nadvse ljubljeno košček koroške zemlje. Ne da se to izraziti z besedami, to bi moral poskusiti vsak sam, kakšni občutki nas včasih obhajajo v mrzli tujini. Ko sem se danes vsa nekam žalostna vprašala: „Domovina mila, zakaj sem te vendar zapustila?“ mi je prišla nenadoma na misel sledeča pesmica, ki sem jo prepevala pred dvema letoma pri č. sestrah v št. Petru.

Oj, le šumi gozd zeleni, da to spet so trate rodne,
senčni gozd na tujih tleh! ki jih lepših nima svet.
Zdi se mi, da pesem znano Polja zrem, vrtove plodne
poješ o nekdanjih dneh. vse kot bilo prejšnjih let.

Daleč plove misel meni, šumi, šumi gozd zeleni,
čez planine in ravni, pesem poj o prošlih dneh
da to gozd je moj zeleni, Kaj ti veš kako je meni,
ki nad mano zdaj šumi; ko medlim na tujih tleh.

Tudi ve, ljube mi sogojenke, se boste še spomnile, kolikokrat je ta pesmica zadonela iz naših mladih grl. Pele smo jo rade, ali vendar ne slutec, da jo bomo nekoč same doživljale.

Vigred s svojimi krasotami se približuje. Vse se bo prebujalo spet k novemu življenju. Mnogo deklet pa bo še letos zapuščalo svoje domove in sledilo „s trebuhom za kruhom“ k nam — v tujino. Vendar vam rečem, da tudi v tujini ni vse zlato, kar se sveti. Zasluzek se nudi že zares dober. Vendar pa to ne zadovoljuje človeško dušo, ker zmerom občuti neko praznoto, nekaj ji manjka, kar je samo v domovini. To je kultura, pesem in pa prelepa slovenska beseda.

Jaz pa že vsa srečna in vesela pričakujem dneva, ko se bom spet vrnila nazaj v „hišico očetovo“. Potrudila se bom služiti svoji slovenski zemljici z najglobljimi čustvi in z vso ljubeznijo, ker v tujini sem šele prav spoznala, kaj nam pomeni dom.

Na veselo svidenje kličem Vam vsem ter najiskreneje pozdravljam drage starše, sestre in brata, č.č. sestre v št. Petru, vse bivše sogojenke, vas cenjeni g. urednik in vse sotrudnike, bralce „Tednika“ v domovini in v inozemstvu, Pepcam in Jozijem pa kličem: „Bog vas živi še mnogo let!“

Korošica iz Švice, Rupijeva N.

KULTURNI RAZGLED PO SVETU

KNJIZEVNE NOVOSTI V SLOVENIJI. V kratkem bo Slovenska Matica izdala novo delo znanstvenika univ. profesorja Antona Melika „Slovenski alpski svet“. Knjiga bo obsegala 640 strani velikega formata in jo bo poživljalo 150 slik in zemljevidov. Tako bodo slovenske Alpe prvič podrobno opisane v svojem celotnem obsegu.

LETOSNJI EDINBURSKI FESTIVAL. — Med najvidnejšimi prireditvami letošnjega edinburškega mednarodnega festivala glasbe in drame, ki bo od 22. avgusta do 11. septembra, bosta dve gostovanji francoskega radijskega orkestra. Ob priliki drugega obiska na Edinburškem festivalu bo na dveh nastopih vodil orkester sloviti dirigent Charles Munch. Munch, ki je sedaj dirigent Bostonskega simfoničnega orkestra, je bil prvi francoski glasbenik, ki je prišel v Veliko Britanijo po osvoboditvi Francije.

Nič manj vidni ne bosta na letošnjem festivalu gostovanji danskega „Statsradiofonien Orchestra“ iz Kopenhagena in hamburškega Radijskega simfoničnega orkestra.

DELO V APRILU

Ker je bil mesec marec še precej mrzel, je mnogo dela, ki smo ga imeli v načrtu, ostalo za april. Marsikje so z delom skupno z našimi razgovori; v višje ležečem delu naše domovine pa še skoraj mesec dni za nami. Zato bi bilo najbolj prav, če bi si gospodar naredil seznam dela za vsak mesec posebej. Delo, ki bi opravil, bi prečrtal in bi tako takoj na prvi pogled ob koncu meseca ugotovil, katero delo mora najprej priti na vrsto. V teh prvih pomladnih mesecih je največ dela, zato se lahko marsikaj pozabi in končno pride vse na kup. Pri tem trpi družina in živina!

Poljedelstvo. S setvijo ovsu in ječmena bomo pohiteli. Marsikje imajo že jara žita v zemlji. Drugod, kakor vidim, pa hite s pripravami za pravočasno setev. Na Djekšah in Selah bodo morali še kar nekaj tednov počakati, da sneg skopni. V nižjih legah pa hitijo in, če bo šlo delo tako nemočno naprej, bodo v tem mesecu imeli posajen krompir. Zato vsak čas, ko ni mogoče delati zunaj, uporabimo za skrbno pripravo krompirja za seme.

Sejemo tudi jaro grahovico v zmesi z ovsom, ki da veliko in dobre krme za živino

Kolesa
Šivalni stroji
Ugodni plač. pogoji,
tudi na obroke pri

NIEMIEZ & RIEPL
popravljalnica in nadomestni deli
VELIKOVEC — VÖLKERMARKT

in prašiče. Med oves posejemo črno deteljo. S setvijo lucerne počakamo na mesec maj, ko je že bolj toplo, da ne pozebe, ko vzkali. Kjer smo se snega šele sedaj znebili in se je zemlja primerno osušila, z lahko brano pobranjamo žita. Mnogi so to delo opravili že v mesecu marcu. Lahen dež in toplo vreme je pripomoglo, da so žita lepo ozelenela.

Opozorjamo na pripravo zemlje na pomlad. Kjer je bilo v jeseni preorano in pognojeno, zemljo samo pobranjamo in takoj posejemo. Oranje in obdelovanje zemlje s kultivatorjem potegne gnoj iz zemlje in veliko dragoceno vlage izgubi. Plitvo obdelana zemlja je „odprta“. Ohrani se tudi več vlage in hranilnih snovi za poletne posevke.

Če uporabljamo umetna gnojila, vzemimo samo lahko topljiva: dušična, kalijeva in fosforna.

ZANIMIVOSTI

BRITANSKI IZVOZ PETROLEJSKIH PROIZVODOV V LETU 1953

Kot poroča Informacijski urad za petrolej v Londonu, je Velika Britanija lansko leto izvozila nad sedem milijonov ton rafiniranih proizvodov surove nafte v vrednosti več kot 71 milijonov funtov šterlingov proti 5.150.000 ton v vrednosti 52 milijona funtov šterlingov leta 1952. Povečanje izvoza za skoro 40% je pripisati novim modernim rafinacijskim napravam, ki so pričele obratovati lansko leto.

Nad polovico lanskoletnega izvoza odpadla na Dieselovo olje — 4.300.000 ton proti 3.600.000 tonam v letu 1952. Najbolj se je povečal izvoz bencina na več kot milijon ton proti 350 tisoč tonam leta 1952, in to v glavnem zaradi novih cricking naprav, s katerimi razpolagajo sedaj vse velike britanske petrolejske čistilnice.

Lansko leto je dosegla vrednost izvoza Dieselovega olja več kot 28 milijonov funtov šterlingov, na drugem mestu je bencin s 16 milijoni funtov šterlingov, na tretjem mestu pa gazolin s skoro 11 milijoni funtov šterlingov. V letu 1953 so izvozili za nekaj nad 7 milijonov funtov šterlingov mazalnih olj.

RAZGOVORI ZA AMERIŠKO POMOČ JEKLARSKE SKUPNOSTI

Ameriško zunanje ministr. je naznanilo, da so Združene države pristale na to, da bi se prihodnji mesec pričeli razgovori s predstavniki Evropske premogovne in jeklarške skupnosti o možnem ameriškem posojilu tej organizaciji. Prehodni razgovori so prišli že tako daleč, da se bodo lahko pričeli razgovori o „konkretnih oblikah“ te pomoči. Napoved zunanjega ministrstva tudi pravi, da so ti razgovori sad izjave predsednika Eisenhowerja iz lanskega junija. Te-

Kjer sejemo v ozimna ali jara žita korenjevo seme, ga čimprej posejemo in sicer v vrste, da ga bomo lahko obdelovali z okopalniki.

Travnike pobranjamo s travniško brano. Dokler so krtine vlažne, se lepo razdrobijo. Kjer so branali že meseca marca, imajo že prav lepo zelene travnike in eno delo opravljeno. Se vedno jih pridno polivajmo z gnojnic.

V sadovnjaku gnojimo sadno drevje s hlevskim gnojem, ki ga zakopljemo pod kapom drevesne krone, in z gnojnic. Mnogi sadjarji so drevje že poskropili. To pozno zimsko škropljenje z drevesnimi karbolineji uniči največ kaparja in mnoge druge sadne škodljivce. V tem mesecu je ugoden čas za cepljenje s cepiči, ki smo jih narezali v januarju ali februarju in globoko zakopali na senčni gredici ali vsaj hranili v mrzli kleti v pesku. — Novo posajeno sadno drevje ob suši zalivamo, da bo bolj gotovo odgnalo.

Kjer je v zalogi sadni mošt, ki ga v jeseni nismo utegnili pretočiti, poskrbimo, da bo to delo opravljeno, če mogoče še pred cvetenjem sadnega drevja. Pretočimo ga v lepo umit in nekoliko zažvepljan sod, ki mora biti poln do vrha in z dobro veho neprodušno zaprt. Zato je boljše, da imamo več manjših sodov in od teh samo enega na pipi. Moštu zelo škoduje, če pride v stik z zrakom.

Živinoreja. Delovno živino nekoliko boljše krmimo, da bo dovolj močna za številno in težko delo spomladi. Konji morajo dobiti oves. Avenin, ki je v ovsu, da živali čilost in moč, ki traja navadno samo štiri ure. Pri nekaterih tudi več, pri drugih zopet manj. Potem je treba živali zopet krmiti.

Mlada plemenska živina naj bo veliko na svežem zraku. Ko jo odstavljamo, naj vsaj tri mesece dobiva vsaj posneto mleko. Takoj, ko posnamemo, še toplo damo mladi plemenski živini. To zadostuje, ker bi ne bilo gospodarsko krmiti s polnim mlekom, ker je smetana in presno maslo preveč dragocena ljudska hrana. Isto velja za mrjaščke in plemenske svinjice.

Če so v gozdu od lubadarja napadene smreke, jih čim prej posekajmo ter na mestu veje in lubje požgimo, da se uniči lubadar in njegova zalega. S sekanjem lesa pa bo treba prenehati, ker mlademu drevju škoduje in deske iz tega lesa so manj trpežne.

daj je namreč ameriški predsednik zatrdil, da bi ameriški dolarji, dani v pomoč premogovni in jeklarški skupnosti, „občutno in koristno pospešili evropsko združenje“.

Ameriška pomoč bi omogočila šestim državam članicam skupnosti — Franciji, Belgiji, Luksemburgu, Nizozemski, Zahodni Nemčiji in Italiji — da bi pospešile svoje načrte za ustanovitev enotnega tržišča za premog in jeklo.

PRETIRAN IZVOZ UMETNIH GNOJIL VZROK SLABE LETINE V VZHODNI NEMČIJI

Podtajnik za kmetijstvo v Vzhodni Nemčiji, Hans Reichelt, je predložil svoji vladi obširno poročilo o letošnji slabi poljski letini, v katerem poudarja, da je glavni vzrok slabe letine pomanjkanje umetnih gnojil, do katerega je prišlo zaradi prevelikega izvoza. V letu 1953 je Vzhodna Nemčija morala obvezno izvoziti v druge dežele Vzhodne Evrope 650 tisoč stotov surovin za kemična gnojila, iz katerih bi lahko izdelali dva milijona 600 tisoč stotov gnojil. To dejstvo je dovedlo do naravnost katastrofalnega položaja v kmetijski produkciji Vzhodne Nemčije.

CENE ŽIVINI

Zadnji glavni sejem za govejo živino, ki se je vršil na Dunaju 22. marca t. l., je bil zelo slabo obiskan. Zato so se cene dvignile in sicer pri volih, kravah, in teličkih za 50 grošev, pri bikih pa celo za 60 grošev pri kilogramu.

Zabeležene so bile sledeče cene: voli 7.— do 10.— (največ 10.50), biki 8.30 do 9.70 (največ do 10.—), krave 6.80 do 8.50 (največ do 8.80), telički 7.60 do 9.70 (največ do 10.50), živina za klobase 5.40 do 6.80 šilnikov za kilogram žive teže.

Našim gospodinjam

Mlada žena v novem domu

(1. nadaljevanje)

Z veseljem se loti vsaka mlada žena dela v svojem novem domu. Ali se ti ne zdi, da si sedaj postavljena na mesto, kjer boš mogla razviti svoje najboljše moči? Osrečuje te zavest, da si nekomu potrebna za njegovo srečo. Kako z veseljem skušaš ustreči željam svojega moža, ko vidiš, da on upošteva tvoja prizadevanja! Saj ni treba, da ti bogve kako pomaga pri delu v domu, če zmoeš sama; vzpodbuja te že njegova dobra beseda ali pa samo — topel sijaj zadovoljstva v njegovih očeh.

Izprva je za mlado ženo marsikaj težko. Že gospodinjske skrbi delajo začetnici težave. Res zahteva gospodinjsko delo od žene vsak dan novih žrtvovanj, vendar vse ublaži dobra volja obeh.

Kar lepo te je videti, kako se spretno sučeš, z belim predpasnikom opasana v svoji snažni in tako lepo domače urejeni kuhinji. Miza je pogrnjena s čistim prtom, na sredi dehti šopek svežih rož. Sploh vlada v vajinem lepem domu red, točnost in privlačna domačnost. Verjemi, še v poznejših, morda trpkejših letih, vaju bo pozivil spomin na

prve čase vajinega skupnega bivanja. Mož se želi doma odpočiti, da si pridobi novih moči za svoje naporno delo. Zato si mu pripravila udoben, topel prostorček, kateri mu je ljubši kot gostilna.

Včasih pa mora mož tudi z doma, ali po poslih ali ga morda kliče delo za javni blagor. Ne krati mu tega veselja! Saj bo potem, ko se vrne, še bolj občutil, da je doma najlepše in bo do tebe še pozornejši, še ljubeznejši.

Moževa in ženina duševnost sta sicer enakovredni, toda različni. Mož je navadno močnejši, pogumnejši in razsodnejši. Moč žene pa je v njeni priklapljivosti in ljubeznosti, v njenem silnem in bogatem občutju, srčni dobrotljivosti, nežni obzirnosti in tisti duševni veličini, ki zna tiho nositi svoje duševno in telesno trpljenje. Se razume, da ima ženska narava tudi slabe lastnosti in njena moč ne šteje bogve kaj svetovnih rekordov. Vendar nas že zgodovina uči, da so bile nekatere žene zmožne pomembnih, dasi morda skritih junaštev.

(Dalje prihodnjic)

Presajanje lončnic

Zares so lepi naši domovi in prijazni, če so polni cvetja. Toda ni povsod tako. Po mnogih hišah so okna prazna, kapelice zapuščene ali pa le s suhimi rožami sredi poljetja okrašene. Na mnogih oknih pa slabše žalostne rože. Pelargonije štrle s svojimi oskubljenimi vrhovi po celem oknu, ali nagej visi daleč do tal, a le na koncu nosi čop zelenja. Drage gospodinje, temu je gotovo krivo precej to, da ne znamo prav ravnati z našimi rožami, da ne vemo kaj in kdaj kaj potrebujejo. Zato danes nekaj o presajanju in gojenju naših sobnih prijateljic — lončnic.

Kadar postane koreninam v loncu pretesno ter prično siliti na površje ali spodaj skozi odcejalno luknjo, ali pa je prst že preveč izčrpana ali pokvarjena (kislja), tedaj je treba rastlino presaditi. Da je treba rastlino presaditi, se navadno vidi že na njeni slabotnejši rasti.

Kolikokrat je treba presaditi, to se ravna po naravi posameznih rastlin. Navadno zadostuje enkratno presajanje na leto pri vseh lesnatih rastlinah, medtem ko je zelenate rastline, n. pr. tradescancije, pelargonije, često treba presaditi dvakrat v teku poletja; seveda pa le tedaj, ako imajo korenine v loncu zares pre malo

prostora in hrane. Zdravih rastlin ne presadimo dotlej, dokler ni lonec poln korenin. Nekaterih rastlinskih vrst ne smemo presaditi vsako leto, temveč zadostuje, če izmenjamo vrhno prst tako, da ne ranimo močnejših korenin.

Skoraj vse lončne rastline vsako leto neko dobo prav živo rastejo, nato pa hočejo nekoliko počitka, da si naberejo novih moči. Nova rast (vegetacija) se tudi pri sobnih rastlinah pričinja redno spomladi; zato presajamo največ spomladi marca in aprila ali jeseni. Izjema velja za rastline, ki neprestano rastejo ter ob vsakem letnem času, če jih postavimo na toplo, lahko tvorijo nove korenine. Če je potrebno, presadimo te rastline kadarkoli, le kadar cveto, jih moramo pustiti na miru. N. pr. pri palmah rast nikoli popolnoma ne preneha. Rastoče fukcije pelargonije, vanilije in podobne zelenate rastline smeš presaditi kadarkoli, toda ne brskaj jim tedaj v koreninsko grudo.

Rože, vrtnice presadimo, ko jim glavni poganjki olesene, t. j. približno v juliju in avgustu. Palme in starejše rastline, ki počasi rastejo, presajamo bolj poredkoma; večje okrasne rastline v čebričah presadimo vsako tretje ali četrto leto!

Več o presajanju samem pa drugič!

Pravilno ravnanje z dežnikom

Začela se je deževna doba. Skoraj vsi uporabljamo dežnike v dežju, nekateri tudi samo dežne plašče. Če hočemo dežnike čim dalje ohraniti v dobrem stanju, moramo z njimi pravilno ravnati. O pravilnem ravnanju bodi poučen vsak človek, še posebno pa matere, ki naj tega naučijo svoje otroke.

Kadar je dežnik zelo moker, ga pustimo toliko časa, da se odteče, nato ga napol odpremo in obesimo. Pri tem načinu sušenja se prečke ne polomijo. Popolnoma suhega spravimo, ne da bi ga zvil. Nikdar ne smemo spraviti vlažnega. Madeže odstranimo z njega, ko je že popolnoma suh. To storimo s krpno in ne s krtačo. Trdovratne madeže

odpravimo s toplo milnico, ki ji dodamo nekaj kapljic salmiaka. Seveda moramo dežnik potem popolnoma osušiti, preden ga spravimo.

Če hočemo imeti dežnik nepremočljiv, ga impregniramo — prepojimo z raztopino enega dela parafina in tridesetih delov bencina. V to raztopino namakamo gobo in z njo prevlečemo vsak del razpetega dežnika v vijugastih črtah. Ko je dežnik popolnoma prepojen, ga čimprej osušimo na dovolj toplen kraju. Za impregniranje imamo še drugo tekočino, ki sestoji iz dveh delov vode in enega dela očetno kisle glinice. Uporabljamo eno ali drugo.

Kuhinja

LUG IZ PEPELA

Kar dovolj dragi so pralni praški. Poleg tega vsebujejo klor, ki razjeda blago. Doma narejen lug iz pepela pa je zastoj, brez klora in ima še to dobro lastnost, da beli perilo. Je popolnoma čist. Zlasti kmečke gospodinje, ki kurijo največ z bukovimi drvni, si tako lahko pripravijo doma lug iz pepela.

Na približno 1 l pepela vlijemo 10 l vrele vode. Nato pustimo vse skupaj stati 12 ur. Medtem se pepel usede na tla, vodo — lug pa odlijemo. Po potrebi lug vzamemo iz posode in segrejemo.

KUHINJSKI RECEPTI

Smetanov krompir. Skuhaj 6 neolupljenih krompirjev; kuhane olupi in še vroče zreži v skledo na koleške in jih takoj polij

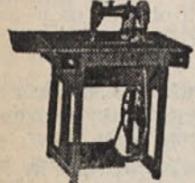
s pol litra smetane, ki si jo zavrela v kozici. Povrhu potresi še ocvrte kruhove drobtine in daj takoj na mizo.

Sirov štrukelj. Napravi vlečeno testo iz pol litra moka, 2 žlici presnega masla, ¼ l mleka in malo soli. Nato zdrobi v skledi ½ l sira, primešaj ¼ l smetane, 2 žlici sladkorja, malo zrezane limonine lupine, en rumenjak in iz beljaka sneg. Potem razvleci testo, pomaži ga z nadevom, zvij skupaj in deni v podolgovato pekačo. Peci ga približno pol ure.

Kašnat pečenjak. V 1 l vrelega mleka vsipaj med mešanjem ¼ l oprane kaše ter mešaj toliko časa, da se začne gostiti, nato odstavi. Ko se ohladi, zamešaj 3 žlice presnega masla, žlico sladkorja, malo soli in en rumenjak. Končno rahlo primešaj iz beljaka sneg ter vlij na razbeljeno mast. Pečenega zdrobi in potresi s sladkorjem.

**Novosti za vigrad in poletje
v blagu • velika izbira**
Ferd. Schellander
Celovec-Klagenfurt, Neuer Platz (Rainerhof)

Šivalni stroji
za gospodinjstvo in obrt

A. Samonig
MECHANIK
Celovec-Klagenfurt
Paradeisergasse 9, telefon 59-53

Prodajalnica za Bergler-Putzdrescher, Holder-Diesel-tractorje, mlečne stroje, stroje za molžo, parilnike, rezalnice za krmo, domače in udarne mline, obračalnike, ugodni plačilni pogoji
H. WERNIG KMETIJSKI STROJI
Celovec, Paulitschgasse 13, Telefon 35-02

KINO
CELOVEC-KLAGENFURT
PRECHTL

Od 1. do 5. aprila: „Geheimnisse von Bagdad“ (barvni film)

STADTTHEATER
Od 2. do 5. IV.: „Hab ich nur deine Liebe“
Od 6. do 8. IV.: „Mandi“

DOBRLA VES
Opozarjamo na stenske objave!

Damska frizerka Matilda Zotter, Celovec, Salmstrasse 3.

Plašči iz balonske svile dežni in za motoriste najceneje v strokovni trgovini V. TARMAN, Celovec - Klagenfurt, Völkermarkter Strasse 16.

Štedilniki s centralno kurjavo (gretje sobe iz štedilnika), štedilniki s kotli na pritisk, štedilniki z bakrenimi kotli, domače krušne peči, dvonadstropne s prekajevalnico, Sepp Kroboth, gradnja peči in štedilnikov, St. Vid na Glini - St. Veit/Gl., obisk in ponudba brezplačno.

Kuhterer VILLACH

5% popusta pri velikonočnem nakupu usnjena trgovina Hegenbart, Klagenfurt, Villacher Strasse 9.

Delavna srajca, karirasta, iz močnega sephirja šil. 38.-; krasne haderce od šil. 10.- naprej. Stoffschwemme, Celovec, Marktplatz.

Ženska krila najceneje pri Moden-Herta, Beljak-Villach, Unterer Kirchenplatz.

SVICA
išče v dobrih privatnih hišah, restavracijah, hotelih itd. izkušene kuharice, kuhinjske pomočnice, uradnice, strežnice in gospodinske pomočnice. - Ponudbam priložite znamke za odgovor! - LIDO Internationale Stellenvermittlung Zürich 27.

Einkauf zu Höchstpreisen. Altertümer wie Holzfiguren, Zinn und Kupfergeschirr, sowie altes Gold und Silberschmuck. **PRAUSE**, Klagenfurt, Neuer Platz.

Traktor-privestnik, osi, ročaji ter rabljeni gumijasti obroči, kakor nadomestni deli za anglo-ameriška vozila ugodno pri
Schrottvertrieb
FRANZ RUMWOLF
Celovec - Klagenfurt, Flatschacherstrasse 18, tel. 37-78.

Za Veliko noč! - Blago za moške in deške obleke od 49.- šil. Blago za damske kostume od 46.- šil. Posteljno in hišno perilo v veliki izbiri pri tvrdki Albin Roll & Co. Tekstilije, Beljak-Villach, Rathausplatz, tel. 59-50.

SCHWARZ nogavice so cenejše, Celovec, Pfarrplatz.

Vsi godbeni instrumenti ter popravila v lastni delavnici
F. Slatin
Beljak - Villach

ISCEM za napreden hlev zanesljivo kravarico ali kravarja, Imamo 8 krav ter nekaj mlade živine. Dobra hrana, lepo stanovanje, plača po dogovoru. Ponudbe na upravo lista.

ELBLHOF - Enodnevnpi piščanci vedno zaželeni in zahtevani. Dobavljamo bele Leghorn, jerebičaste Italijanke, rodlendarke, Ney-Hampshire, Barre-Rocks, mlade piške, gosja piščeta, Peking-race in bronaste putke. Vsako sredo
FR. in J. ZUBER
Celovec-Klagenfurt, tel. 23-70

HOHNER HARMONIKER, pihalni instrumenti, gitare itd. najceneje pri **STRANZL's ERBEN**, Celovec-Klagenfurt, 8.-Mai-Strasse 20, tudi na obroke.

Besser verdaulich...

ist Muttermilch, weil sie im Säuglingsmagen zu zarten und feinen Flockchen gerinnt. Aber auch gute, normalerweise grob gerinnende Kuhmilch kann zur Säuglingsernährung - durch Zusatz von Kathreiner in eine feinflockig und zart gerinnende Milch verwandelt werden. Daher:
Gesunde Kinder mit Kathreiner

NOVE CENE - NOVI MODELI

500 C, Cabrio-Limousine, dvosedezni	šil. 29.500
500 C, Kombinationswagen (Belvedere)	šil. 36.500
1100 E, Limousine, 4 vrata, 4 sedeži	šil. 42.000
1100 N, Limousine, 4 vrata, 5 sedežev	šil. 46.000
1100 TV (Turismo veloce) Lim., 4 vrata, 5 sedežev	šil. 56.000
1100 F (Famigliare) Kombiw., 6 sedežev	šil. 57.000
1400 (Bencin) Limousine, 4 vrata, 5 sedežev	šil. 57.000
1400 (Diesel) Limousine, 4 vrata, 5-6 sedežev	šil. 69.000
2000 Standard, Limousine, 4 vrata, 5-6 sedežev	šil. 69.500
2000 Luxus, Flüssigkeitskuppl., 5 Gänge	šil. 70.500
2000 Grand Vue, Flüssigkeitskuppl., 5 Gänge	šil. 100.000

LKW IN RAUPENSCHLEPPER OD 25 DO 55 HP - DIESEL
Ugodni dobavni pogoji - zamenjava - nasveti na podlagi desetletnih izkušenj po strokovnjakih
AUTOHAUS IG. WEDAM & CO.
BELJAK-VILLACH, FLUSSGASSE 6 - TEL. 44-41

En starček je biv, je SCHLEPPE rad piv, dolgo je živ!

Najboljše milo pol kg 3.50 šil.
FARBEN IRMANN
BELJAK - VILLACH, BAHNHOFPLATZ

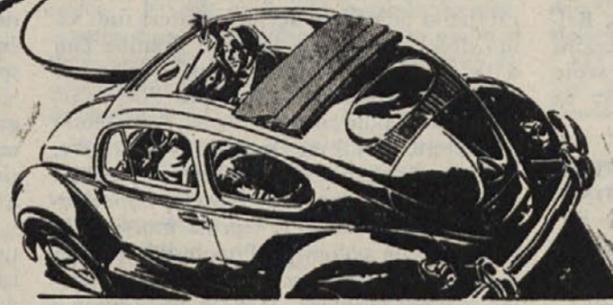
VAŠ NAKUP ZA VIGRED PRI
Pleikner Pleikner
Beljak, Hauptplatz 23

ženski plašči	od šil. 330.-
obleke	od šil. 58.-
krila	od šil. 68.-
moški plašči	od šil. 730.-
gabardine	od šil. 430.-
lodni plašči	od šil. 430.-
moške obleke	od šil. 390.-

Reisekoffer - kovčki
Ročne torbice, nahrbtnike in denarnice najbolje kupiš v specialni trgovini usnjatih izdelkov
Veit Mühlbacher
Klagenfurt - Celovec, Rainerhof

OTVORITEV ZDRAVNIŠKE PRAKSE
Dr. Karl Lassnigg
ordinira v Doberli vasi
od 8 - 12 ure.

Mit den VW in den Frühling!
VW und Porsche-Vertretung
FÜR KÄRNTEN UND OSTTIROL
HEINZ KNOCH
KLAGENFURT
Wienergasse Nr. 10
Telephon Nr. 44-80

Bei Warmuth - sprach der Osterhas - kaufst Du am besten
ZA DAME:
Poletne obleke iz novega Vistra-bлага v 3 velikostih od 39.90
Poletne bluze, bele in v barvah od 25.30, 19.-
Poletna krila, pisanih vzorcev 28.-
Pepita obleke, s 3/4 rokavi iz blaga, ki se ne mečka 140.-
Nagubana krila v večih barvah 99.80
Krila iz gabardina, vseh modnih barv 99.-
Športna krila v pepita in Esterhazy 99.-, 67.-, 49.-
Športni plašči, celotno s svilo podloženi 260.-
Modni plašči, diagonalni, celotno s svilo podloženi 399.-
Modni plašči iz čiste volne 768.-, 630.-, 568.-
Plašči iz balonske svile v modnih barvah 249.-
Fregoli-plašči, novih krojev 399.-
BW površniki, poceni! 169.-
Kostumi pepita ali Esterhazy 449.-
Kostumi iz gabardina Ia izvedba 598.-
Kuli jopice v lepih modnih barvah 149.-

ZA GOSPODE:
Dnevne in štajerske obleke 280.-
Modne obleke, temno črkatste 361.-
Esterhazy modne obleke 417.-
Športne obleke v novih vzorcih 487.-
Kangarn obleke, vzorec „ribje oči“ 550.-
Gabardine obleke v vseh modnih barvah 532.-
Ia kangarn modne obleke 860.-
Štajerske cord-obleke, Ia izvedba 998.-, 784.-, 560.-
Plašči gabardine in iz balonske svile 237.-
Ninoflex pomladanski plašči 389.-
Ia gabardine Trench in cord-plašči 895.-, 756.-
Športni in kratki turistovski plašči 413.-, 299.-
Hubertus plašči, Ia kvalitete 375.-
Pristni „Erzherzog Johann“ plašči iz lodna 546.-
Gumijasti plašči, sivi (kakor Klepper) 199.-
Trpežne hlače iz blaga 98.-

Meck Dir das!

Hlače iz gabardina v modnih barvah	210.-
Zametaste hlače, dolge ali knicker	240.-
Hlače iz jelenje kože, kratke	od 399.-
Poceni športne buckaste hlače	210.-
Lovski suknjiči lepega kroja	299.-
Zametasti sako-ji Ia	450.-
Pepita-sakoji, pomladna moda	280.-
Zametasti lumberjacki	317.-
Modni telovniki v vseh barvah	97.50

ZA OTROKE:
Deške trpežne športne obleke velikost 3 150.-
Deške zametaste obleke z dolgimi hlačami, velikost 3, rjave in zelene 280.-
Deške kratke hlače „Teufelshaut“, vel. 3 28.60
Deške hlače iz blaga, velikost 3 47.-
Deške kratke zametaste hlače, velikost 3 64.50
Deške dolge zametaste hlače, velikost 3 106.-
Deške kratke usnjene hlače, velikost 3 55.-
Deški jopiči, trpežni, velikost 3 49.90
Deški puloverji, karirasti, brez rokavov velikost 6 26.-
Deški in dekljski puloverji z dolgimi rokavi 37.-, 25.-

Domače pletene hlače	38.70
Pletena štajerska obleka	112.-
Zametaste hlače	od 85.-
Hlače iz duvetina, vseh velikosti	69.-
Dekljske vistra-obleke s kratkimi rokavi za 6 letne	33.80
Dekljske obleke z dolgimi rokavi za 6 letne	46.-

TEDNA KOZUHOVINE od 29. 3. do 10. 4. 1954. Prijubljena prodaja kozuhovinstih plaščev za prihodnjo zimo po spomladanskih cenah. - Na 10 mesečne obroke. Plašči iz zajčje kože že od 945.- šil. - Trg kozuhovine po brezkonkurenčnih cenah!
Največja modna trgovska hiša na Koroškem
Dietmar WARMUTH & CO.
Beljak-Villach, Hauptpl. 22

Vsi govorijo o krasnih plaščih in nizkih cenah v trgovski hiši Korošca G. UMSCHADEN Celovec, Bahnhofstraße 7, am Fleischmarkt

List izhaja vsak četrtek. - Naroča se pod naslovom: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26. - Naročnina mesečno 4 šil. za inozemstvo 4 dolarje letno. Odpoved za en mesec naprej. - Lastnik in izdajatelj Narodni svet koroških Slovencev. - Odgovorni urednik Albert Sadjak. - Tiska tiskarna Družbe sv. Mohorja, vai v Celovcu, Viktringer Ring 26. - Telefonska številka uredništva in uprave 43-58.